

NÁMA HATTA

zima 2024 • časopis hnutí Haré Krišna

Něco víc!!!

Kázání v Albánii

Bhakti Sanga 2024

Tajemná nauka o vztazích

Obsah

4 SERIÁL
Transcendentální deník 8
- Hari Šauri dás

8 PŘEDNÁŠKA
Jóga a obnovení vztahu
s Krišnou
- Šríla Prabhupáda

12 ISKCON NEWS

15 DOPIS
ze 4. října 1965
- Šríla Prabhupáda

17 KNIHA
Posolený chleba
- Džalángí déví dásí

18 OSOBNOST
Matematický génius
a Krišnúv oddaný
- Džaj Gurudév dás

20 PSYCHOLOGIE
Tajemná nauka o vztazích
- S. B. Kéšava Svámí

23 PŘÍBĚH
Slavní lidé mohou dělat
slavné skutky 2
- Kéšava Purí dás

26 BHAKTI JÓGA
Je třeba se cítit
bezmocným
- Vaišéšika dás

29 SANKÍRTAN
Šástra dána 2023
- Ačjuta Gótra dás

31 FESTIVAL
Bhakti Sanga 2024
- Dína Vatsala dás

34 ZDRAVÍ
Ájurvéda pro 21. století 7
- Íšání déví dásí

36 REPORTÁŽ
Něco víc!!!
- Lóka Sáranga dás

40 RECEPT
Halušky se zelím
a uzeným tofu
- Bradža Rání déví dásí

Zakladatel-áčárja Šrí Šrímad A. Č.
Bhaktivédánta Svámí Prabhupáda
Mezinárodní společnost pro vědomí Krišny

Vydavatel

CENTRUM PRO VÉDSKÁ STUDIA

Lužce 48, Karlštejn 267 18

www.harekrsna.cz

www.harekrsna-luzce.cz

www.govindashop.cz

www.govinda.cz

REDAKTORKA: Džalángí déví dásí

736 245 446, jalangi@email.cz

SAZBA: Madhu Pandit dás

KOREKTURY: Hémalatá Thákurání déví dásí

PŘEDPLATNE: Íšání déví dásí

774 919 977, namahatta@seznam.cz

SPOLUPRACOVALI:

ANANGA SÉVIKÁ DÉVÍ DÁSÍ, DŽAJ KÉŠAVA DÁS,
BHAKTA JAN MAREŠ, MADHU MANGAL DÁS, NITÁI
NAVADVÍPAČANDRA DÁS, PRAHLÁD NRISINHA DÁS,
PRÁNANÁTHA HARI DÁS, PURUŠÓTTAMA KŠÉTRA
DÁS, RÁMAKÉLÍ DÉVÍ DÁSÍ, RÁSABIHÁRÍ DÉVÍ DÁSÍ,
SUDŽANÍ DÉVÍ DÁSÍ, TÍRTHAKARA DÁS

V časopise jsou použity obrazové
podklady z BBT

Čtvrtletník Nāma Hatta, 28. ročník, č. 1

Vydáno v zimě 2024

Registrační číslo MK ČR E 16036

Príspevky na vydávání časopisu
můžete zasílat na adresu vydavatele
nebo na účet časopisu:
2401331184 / 2010

Kde nás najdete

Centrum pro védská studia,
Lužce 48, Karlštejn, 267 18
tel. 311 516 558, 736 107 009
www.harekrsna-luzce.cz

Farma Krišnúv dvůr,
Městečko u Benešova č. 1,
Postupice, 257 01
tel. 603 700 512
www.krisnuvdvur.cz

**Haré Krišna centrum
Harinám Mandir,**
Zenklova 107, Praha 8, 180 00
tel. 603 205 991
facebook.com/harinama.mandir

**Kazatelské centrum
Prabhupád bhavan,**
Kapucínské nám. 310,
Brno-střed, 602 00
tel. 739 634 848
www.bhavan.cz

Náma Hatta centrum Čakra,
Lutořín 7, Kostelec na Hané,
798 41
tel. 731 154 233

Kazatelské centrum Hari-dhám,
tel. 603 958 447
www.haridham.cz

Farma Nava Gókula,
Skavsko 518, Morkovice-Slížany
tel. 605 732 154
www.gokula.cz

VEGETARIÁNSKÉ RESTAURACE

Góvinda, Soukenická 27, Praha 1
tel. 605 700 872
www.govindarestaurace.cz

Góvinda, Na hrázi 5, Praha 8
tel. 284 823 805
www.govinda-vegclub.cz

Balaráma, Orlická 9, Praha 3
tel. 222 947 365
www.balarama.cz

Góvinda, Husova 464, Benešov
tel. 731 761 831
www.govindabene.cz

Haré Krišna,

letos Náma Hatta vstupuje již do svého 28. ročníku. A polovinu let z toho ji mám na starosti já. Je to až neuvěřitelné, když se ohlédnu za tu dobu zpět. Kolik se toho změnilo? U časopisu to byl například formát, podoba i rozsah. Změnili se někteří spolupracovníci i odběratelé, i když většinou zůstávají pořád ti stejní, a Náma Hatta díky nim a díky jejich pomoci s vydáváním a distribucí kráčí novým tisíciletím úspěšně dál.

Změnila se i játra, ve které Náma Hatta vznikla. Mnozí oddaní dozráli, děti prvních oddaných už mají často samy děti, někdejší hubení brahmáčáři jsou dnes prošedivělými mudrci, v českých domácnostech jsou statisíce knih Šríly Prabhupády a jídlo obětované Krišnovi ochutnaly, a nebojím se to říct, možná i miliony obyvatel naší malé kotlinky.

Mnozí z nich již slyšeli Haré Krišna mahá-mantru a slova jako karma nebo převtělování jsou dnes běžnou součástí naší kultury. Je to i díky oddaným, kteří tu udělali opravdu spoustu práce. A nemalý podíl mají jistě i na stále rostoucí oblíbenosti vegetariánství a nejrůznějších spolků na ochranu zvířat. I když ne každý, kdo si přečetl knížky s dávnou védskou moudrostí, se stal přímo oddaným, na nějaké úrovni a nějakým způsobem ve vědomí čtenářů ty knížky své dílo udělaly. A stejně tak i oddaní svým jemným chováním, svou nesobečností a snahou zachránit každého, kdo jen trochu chce, ze spárů iluze.

A jak připomíná nejnovější seriál Kéšavy Puriho prabhua, Prabhupádovy knížky se ocitly i v rukou mnohých slavných lidí, Bhagavad gítu dostali všichni čeští prezidenti včetně toho současného, a další slavní politici, herci či zpěváci, a například loni v létě ji v chrámu v Lužcích dostala jedna z nejbohatších žen světa Chandrika Tandon, ale důležitá je i v rukou babičky u lékárny třeba ve Veselí nad Vltavou, protože i ta může využít informace v ní obsažené. A nebo ji pak daruje některému svému vnoučeti, ze kterého se pak může stát nový sankirtan oddaný nebo oddaná.

A každý oddaný už teď může právě tam, kde je, alespoň o trochu zlepšit osud všech kolem sebe. Budou-li o to samozřejmě stát. A přitom spolu s dalšími oddanými pokračovat dál na své cestě zpátky domů, zpátky k Bohu. A na té nám všem přeji vše jen to nejlepší!

Vaše služebnice
Džalángí déví dásí

Zveme vás!

na **středeční program**
v Góvindě,
Soukenická 27, Praha 1
od 18 hodin

na **nedělní hostinu**
v chrámu Lužce,
Lužce 48, Karlštejn
od 14 hodin

a do dalších chrámů, středisek a restaurací
hnutí Haré Krišna po celé České republice

Šrí Vrindávan Dhám

2. prosince 1975

Po krátké časné ranní procházce naše skupina opustila Nové Dillí po hlavní silnici Agra Road, vedoucí až do okresu Mathurá, což je dvouhodinová cesta. Těsně před vrindávanskou odbočkou Prabhupádu potěšilo, že vidí nově postavenou ceduli na Agra Road inzerující náš Mezinárodní dům pro hosty při ISKCONském chrámu Krišny a Balarámy. Když jeho auto odbočilo vlevo na Chattikara Road, Gunárnava dás, netrpělivě čekající u silnice, na motocyklu uháněl napřed informovat oddané o bezprostředním příjezdu Jeho Božské Milosti.

Jeli jsme posledních pár kilometrů po úzké silnici kolem otevřených polí lemované stromy a keři, dokud se v dohledu konečně neobjevila vesnice Vrindávan. Přineslo nám to silný pocit dosažení cíle, jako bychom se vraceli domů. Vrindávan není obyčejná vesnice. Dokonce i začínající oddaný, jako jsem já, může vnímat, jak se její duchovní atmosféra liší od jakéhokoli jiného místa.

Jakmile se objeví věže našeho ISKCONského chrámu, myslí mi probíhají komentáře Šríly Prabhupády k okouzujícímu popisu Mathurá-mandaly od Rúpy Gósvámího v Nektaru oddanosti: „» Vzpomínám na Pána stojícího na břehu řeky Jamuny, tak překrásného uprostřed kadambových stromů, kde v zahradách cvrliká mnoho ptáků. Tyto dojmy mi vždy přinášejí transcendentální uvědomění si krásy a blaženosti.« Mathurá-mandalu a Vrindávan mohou takto podle popisů Rúpy Gósvámího vnímat dokonce i neoddaní. Místa v okrese Mathurá o rozloze dvě stě patnáct čtverečních kilometrů jsou tak nádherně rozmístěna na březích řeky Jamuny, že každý, kdo tam přijde, se nikdy nebude chtít vrátit do hmotného světa. Výroky Rúpy Gosvámího jsou skutečně uvědomělé popisy Mathury a Vrindávanu. Všechny tyto vlastnosti dokazují, že Mathurá a Vrindávan jsou na transcendentální úrovni. Jinak by nebylo možné, aby se na těchto místech probouzely naše transcendentální pocity. Když člověk dorazí do Mathury nebo Vrindávanu, zcela jistě to ihned probudí jeho transcendentální citění.“

Milostí Šríly Prabhupády si my, žáci, uvědomujeme pravdu těchto slov. Vrindávan vyvolává a inspiruje mimořádné pocity oddanosti. Poutníci se sem hrnou z celé země, aby se vykoupli v posvěcených vodách Jamuny nebo prostě strávili den či noc v této svaté oblasti. Zvláště v příznivých obdobích roku zaplavují desetitisíce poutníků čtrnáctikilometrovou parikramovou cestu kolem Vrindávanu, když obcházejí celou oblast. Někteří celou vzdálenost opakovaně urazí ne chůzí, ale pomocí dandavatů.

Kromě navštěvujících poutníků jsou zde pak obyvatelé Vrindávanu: starci a vdovy, kteří sem přišli prožít svůj zbývající čas hledáním osvobození z koloběhu rození a umírání, místo dočasného léku na fyzická one-

mocnění. Vědí, že zemřít ve Vrindávanu znamená, že se nikdy nemusí vrátit do tohoto hmotného světa.

V širší oblasti Vrindávanu stojí doslova tisíce chrámů. Liší se velikostí a vznešeností, od velkých, na zakázku postavených budov s tyčícími se kopulemi a propracovanými rytinami, po jednoduché domy, ve kterých jsou skromně uctívána tradiční rodinná Božstva. Nejznámější jsou chrámy šesti Gósvámích, důvěrných následovníků Šrí Čaitanji Maháprabhua.

Moderní Vrindávan povstal a zkvétá díky počátečním snahám Šríly Rúpy a Sanátany Gósvámích asi před čtyřmi sty lety. Zasvětili svůj život obnově kdysi skrytých míst zábav Šrí Krišny. Díky jejich milosti nyní tato místa každý den navštěvují tisíce poutníků, účastní se chrámových áratí a festivalů, které oslavují Pánovy zábavy.

Zvláštním příspěvkem Šríly Prabhupády je po vzoru Gósvámích šířit slávu dhámu, ne pouze v Indii, ale po celém světě.

Tím, že nám Prabhupáda dal chrám Krišna-Balarámy a Dům pro hosty, nám dává možnost zakusit transcendentální charakter svatého dhámu z první ruky. Je to jeho dosud nejsložitější a nejnákladnější projekt, na nejdůležitějším místě na světě pro všechny vaišnavy, a Prabhupáda tedy věnuje jeho rozvoji zvláštní pozornost. Zejména proto, že nikdo z jeho žáků nikdy tak velký projekt neřídil, věnuje mu velkou pozornost, osobně vede a dohlíží na manažerský rozvoj projektu, aby zajistil jeho úspěch. Je si příliš dobře vědom mnoha nástrah, jimž je třeba se zde v Indii vyhnout. Strávil tím mnoho času před dvěma měsíci a teď zde plánuje strávit příští dva týdny, aby dále upevnil přísné standardy, které vyžaduje.

Jakmile auta zastavila před hlavními branami, Prabhupáda vystoupil přímo do rozjařené uvítací skupiny. Když mířil ke vchodu do chrámu, držel jsem se v těsném závěsu. Byla to pro mě zcela nová a úžasná zkušenost přijet do chrámu s Prabhupádou, místo toho, abych ho tam vítal.

Moji blízcí přátelé, Bhagavat-ášraja a Gunárnavá prabhuové, na mě vrhali zvidavé pohledy plné překvapení, možná dokonce úžasu. Před několika dny jsem opustil Vrindávan na jednodenní cestu do Dillí, a teď jsem se vracel jako součást doprovodu Šríly Prabhupády! Ale trvalo to chvíli. Šríla Prabhupáda opět pohltil naši plnou pozornost a spěchali jsme ho dohnat, když vstoupil do chrámu uprostřed davu radostných, zpívajících žáků.

Prabhupáda přijal daršan Božstev, poklonil se na zemi před každým ze tří oltářů, jež obývají Šrí Šrí

Gaura-Nitái, Šrí Šrí Krišna-Balaráma a Šrí Šrí Rádhá-Šjamasundar. Po přijetí čaranámrity, vody, která omyla Božstva, krácel po černých a bílých mramorových dlaždicích k vjasásanu, pro něj vyhrazenému sedadlu v chrámu, a před přednáškou ze Šrímad-Bhágavatamu přijal uctívání guru-púždou.

Šríla Prabhupáda přednášel z prvního verše šesté kapitoly sedmého zpěvu, týkající se pokynů Prahláda Mahárádže svým spolužákům. Tato část Bhágavatamu není dosud zveřejněna, neboť ji Šríla Prabhupáda stále překládá. Jde tedy o něco nového a je vzrušující tomu naslouchat.

Poté, co oddaní střídavě přednesli sanskrit, Hari-kéša hlasitě přečetl překlad. Prabhupáda zopakoval verš a popsal Prahláda Mahárádže jako našeho předchozího guraa a jednu z dvanácti velkých autorit neboli mahádžanů na vědu bhágavata-dharmy. Vysvětlil, že ačkoliv se Prahlád Mahárádž narodil jako syn velkého démona, jeho život prokázal, že ani narození v hříšné rodině není překážkou vědomí Krišny, což se nás velmi týká.

Poznamenal, že Prahlád poučil své přátele o bhágavata-dharmě během přestávky na oběd, i když mu bylo teprve pět let. Kaumára znamená „v mladém věku“ a prágjó znamená „dostatečně inteligentní“. Když je člověk dostatečně inteligentní, následuje bhágavata-dharmu, a tu popsal Krišna v Bhagavad-gítě jako odezdání se Jemu. Prabhupáda řekl, že Šrí Krišna přichází jednou za čtyři miliardy let právě na toto místo, do Šrí Vrindávan-dhámu, jen proto, aby nás to naučil. Proto je Vrindávan tak cenný.

Shrnuj účel hnutí pro vědomí Krišny jako učení, že Krišna je Nejvyšší a nikdo Mu není nadřazen. „To my kážeme. V tomto chrámu všechny žádáme: » Zde je Krišna. Vždy myslíte na Krišnu. Zpívejte Haré Krišna. Pak vám bude v hlavě vždy znít Haré Krišna.« Pouhým zpíváním Haré Krišna mantry se stanete oddaným Krišny.“

Ačkoliv se Prahlád Mahárádž narodil jako syn velkého démona, jeho život prokázal, že ani narození v hříšné rodině není překážkou vědomí Krišny.

Ze své vlastní zkušenosti poukázal na to, že výsledky této oddanosti jsou úžasné. „Neprovozujeme žádný obchod, ale utrácíme nejméně 2,5 lakhů (2 500 000) rupií měsíčně. Dodává je Krišna. Pokud si zůstanete vědomí Krišny, plně závislí na Krišnovi, pak nebudete mít žádný nedostatek. Tuto Krišnovu firmu jsem začal se čtyřiceti rupiemi. Nyní máme 40 krórů (400 milionů) rupií a deset tisíc lidí jí denně prasádam. Takové je vědomí Krišny!“

Vsichni zajásali „Džaja“!

Prabhupáda se usmál a pokračoval. „Jakmile získáte vědomí Krišny, prostě jen závisíte na NĚm a upřímně pracujete, potom vám Krišna vše dodá. Vezměte si například Bombaj: nyní má ten pozemek hodnotu jednoho króru (deseti milionů) rupií, a když jsem jej koupil, měl jsem asi tři nebo čtyři sta tisíc. Byl jsem přesvědčen, že to budu schopen zaplatit, že mi na to Krišna dá. Neměl jsem dost peněz. Mám teď praktickou zkušenost, že když závisíte na Krišnovi, nebudete mít žádný nedostatek.“

Nakonec Prabhupáda důrazně připomněl svému mladému publiku, aby se ujalo úkolu stát se vědomým si Krišny teď, dokud ještě má příležitost. „Artha-dam.

Nevíte, kdy zemřete. Může to přijít každým okamžikem. Proto si před další smrtí uvědomte Krišnu. Artha-dam znamená, že i když budete žít už jen několik let, využijete-li této příležitosti zpívat Haré Krišna, získáte z toho prospěch. Toto zpívání Haré Krišna je tak důležité, že můžete vždy uvažovat: » Smrt přichází. Smrt je u mých dveří. Dovol mi dokončit zpívání. Dovol mi dokončit zpívání.« Vždy byste měli takto přemýšlet: » Smrt se již blíží, budu tedy zpívat.« To se nazývá bhágavata-dharma, a hnutí pro vědomí Krišny znamená bhágavata-dharmu. Proto velmi pečlivě čtěte pokyny Prahláda Mahárádže a využijte je ve svém životě. Váš život bude úspěšný. Děkuji vám mnohokrát.“

Za jáso tu oddaných Prabhupáda opustil chrám a zmizel ve svém bytě s Hansadútou a Harikéšou. Zůstal jsem venku, cítil jsem štěstí, ale i lítost. Bylo mi dovoleno cestovat zpět do Vrindávanu s Prabhupádovou skupinou, ale jen abych si vzal své věci před odjezdem do Kalkaty. Přemýšlel jsem o tom, že dokonce i kapka milosti Šríly Prabhupády je tak sladká a uspokojující, přesto však ve vás probouzí chuť na další.

Jiní také toužili po milosti Šríly Prabhupády. Prithu-putra, jehož Harikéša určil jako moji náhradu, za mnou přišel s dychtivostí převzít roli Prabhupádova maséra. Pošetile jsem v koupelně našeho domu na Kurukšétře zapomněl gamšu Šríly Prabhupády, takže jsem musel jet na Loi Bazar, abych mu koupil jinou. Pozval jsem Prithu-putru, aby mě doprovodil, vysvětlil jsem mu, co jsem se dozvěděl o masírování Prabhupády, a řekl mu o své zkušenosti v Novém Dillí a Kurukšétře, zatímco jsme se kodrcali úzkými uličkami na rikše. V obchodě s látkami jsem si koupil také nové dhóti.

Prithu-putra byl z vyhlídky osobní služby Jeho Božské Milosti stejně vzrušený jako já. Mé vlastní pocity lítosti ze ztráty příležitosti se mísily s hlubokým pocitem vděčnosti za to, že jsem tuto šanci vůbec dostal, a smířil jsem se s čímkoliv, co mi můj nový úkol přinese.

Po návratu zpátky do Mandiru se však stalo něco neočekávaného a úžasného. Harikéša se s námi setkal na verandě bytu Šríly Prabhupády a omlouval se. „Je mi líto, Prithu. Zapomeň na to! Prabhupáda nechce žádnou změnu!“

Mé srdce zaplesalo, a Prithu-putrovo zabořilo. Harikéša se na mě podíval zároveň rezignovaně a omluvně. „Šríla Prabhupáda mi právě řekl, že nechce měnit služebníka každých pět minut. Řekl, že to děláš dobře, takže budeš pokračovat, alespoň dokud je tady ve Vrindávanu, a řekl mi, že mám rozdělit povinnosti tak, abys měl celý den co dělat.“

Nemohl jsem uvěřit svému štěstí. Zatím jsem ho jen masíroval, ale teď jsem dostal plnou odpovědnost jako osobní služebník Šríly Prabhupády, alespoň dokud je tady ve Vrindávanu. Nejen, že si mě ponechal, ale také jsem dostal víc služby.

Harikéša působil trochu zahanbeným dojmem, protože se mu nelíbila myšlenka vzdát se povinnosti služebníka ve prospěch někoho jiného. Připustil, že ztráta některých povinností mu působí pocit nejistoty ohledně jeho budoucnosti a ohledně toho, co po něm Prabhupáda chce, aby dělal.

Přesto mi Harikéša dal najevo, že jsem vítán, a hned přesunul mé osobní věci do malého pokoje služebníka. Místnost byla prázdná, až na skleněnou skříňku a osamělou perokresbu na stěně s Džaganáthem Mišrou a Šačidévím s dítětem Nimáiem na klíně. Dole byla podepsána „Dévahúti dásí 11/74“. Cítil jsem se velmi poctěn, že budu bydlet v posvátném prostoru Prabhupádova osobního bytu.

Šríla Prabhupáda je zajisté velmi laskavý, protože se mi zdá, že celá řada dalších oddaných je mnohem kvalifikovanějších než já, a přesto tu teď předemnou stojí a ponechává si mě o několik týdnů déle.

To ráno jsem tedy strávil s Harikéšou, který mě informoval o podrobnostech mé nové služby. Nejprve jsme v ložnici prošli obsah Prabhupádova kufru. Šríla Prabhupáda má velmi málo osobních věcí: vše, co vlastní, vyplňuje pouze polovinu velkého červeného kufru. Má tři nebo čtyři sady oděvů – kurtu, lungi a kaupín; pár svetrů, několik párů ponožek, gamšu, těžký zimní kabát s podšívkou, čadar a nějaké drobnosti.

Druhý kufr obsahuje různá elektronická zařízení používaná pro ovládání diktafonu a velký kotoučový magnetofon pro záznam jeho ranních procházek a přednášek. Jsou tam dva elektrické zvonky s dlouhými dráty, z nichž jeden je okamžitě natažen mezi jeho psacím stolem a pokojem služebníka, kdykoliv Prabhupáda dorazí do nového místa. Druhý je náhradní. Služebník také používá tento kufr pro své oblečení a další věci. Harikéša mi ukázal, jak správně sbalit kufr pro cestování v Indii i mimo ni. Je to umění samo o sobě.

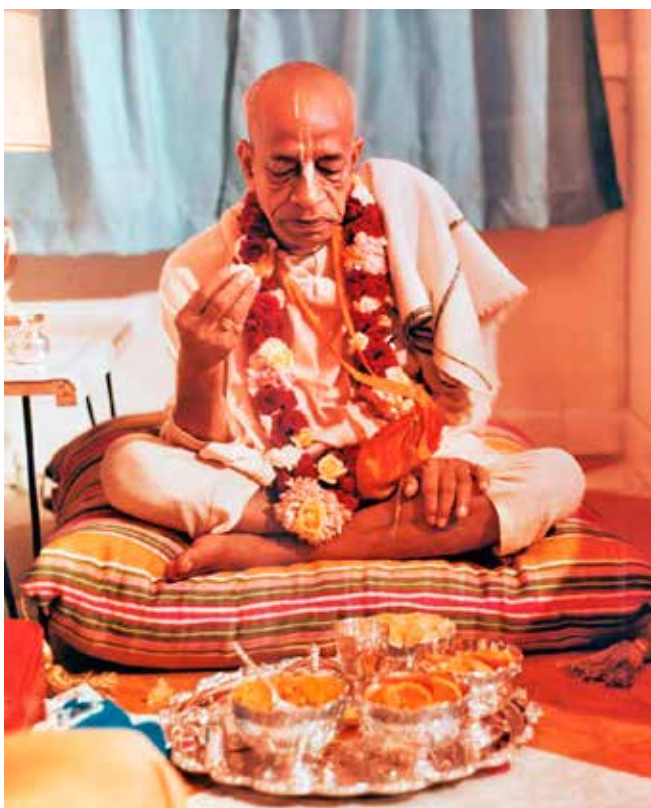
Odhalil mi obsah Prabhupádových ložnicových skříní, které obsahují jeho prostěradla, podlahové potahy, lóty ke koupání a ručníky. Jeho služebník s těmito věcmi nemusí nutně nakládat, ale musí o nich dávat pokyny úklidové četě, která přichází každé ráno, když je Prabhupáda na procházce.

Také mi ukázal dva velké mosazné kbelíky, které Prabhupáda používá ke koupání (jež vyžadují leště-

ní každý den), slaměnou rohož a lahve s masážním olejem. Poté, co mi ukázal, které čisté oblečení připravit Prabhupádovi na převlečení po koupeli, mě nakonec ponechal svému osudu.

Služebník Šríly Prabhupády musí být vždy snadno dostupný. Když Prabhupáda z jakéhokoli důvodu zazvoní, je to služebník, kdo odpoví, nikoliv tajemník. Spolu se dvěma masážemi se od služebníka očekává, že dohlédne, aby byly vyprány Prabhupádovy oděvy, pokoje uklizeny, prasádam včas a aby byly zařízeny všemožné drobnosti potřebné k tomu, aby Prabhupádův den probíhal hladce.

Je potřeba dohlédnout na to, aby Šríla Prabhupáda nebyl v žádném ohledu v nesnázích a mohl nerušeně pokračovat ve svém poslání kázat vědomí Krišny. Prabhupádův tajemník, zpravidla člen GBC, má na starost korespondenci, žádosti o schůzky s Jeho Božskou Milostí, zařizuje cesty, vytváří cestovní plány a podobně. Harikéša přepisuje Prabhupádovy překlady a noční významy a posílá je do Bhaktivédánta Book Trustu (BBT) v Los Angeles k redakci a vydání. Také Prabhupádovi vaří, i když zde ve Vrindávanu mu s tím pomáhají další oddaní. 🙏

Je potřeba dohlédnout na to, aby Šríla Prabhupáda nebyl v žádném ohledu v nesnázích a mohl nerušeně pokračovat ve svém poslání kázat vědomí Krišny.

Jóga a obnovení vztahu s Krišnou

Mnohokrát jsme již měli možnost slyšet o józe. Jógový systém, který doporučuje Bhagavad-gítá, je zvláště určen pro očistu. Má tři cíle: ovládat své smysly, očistit své činnosti a obnovit vzájemný vztah s Krišnou.

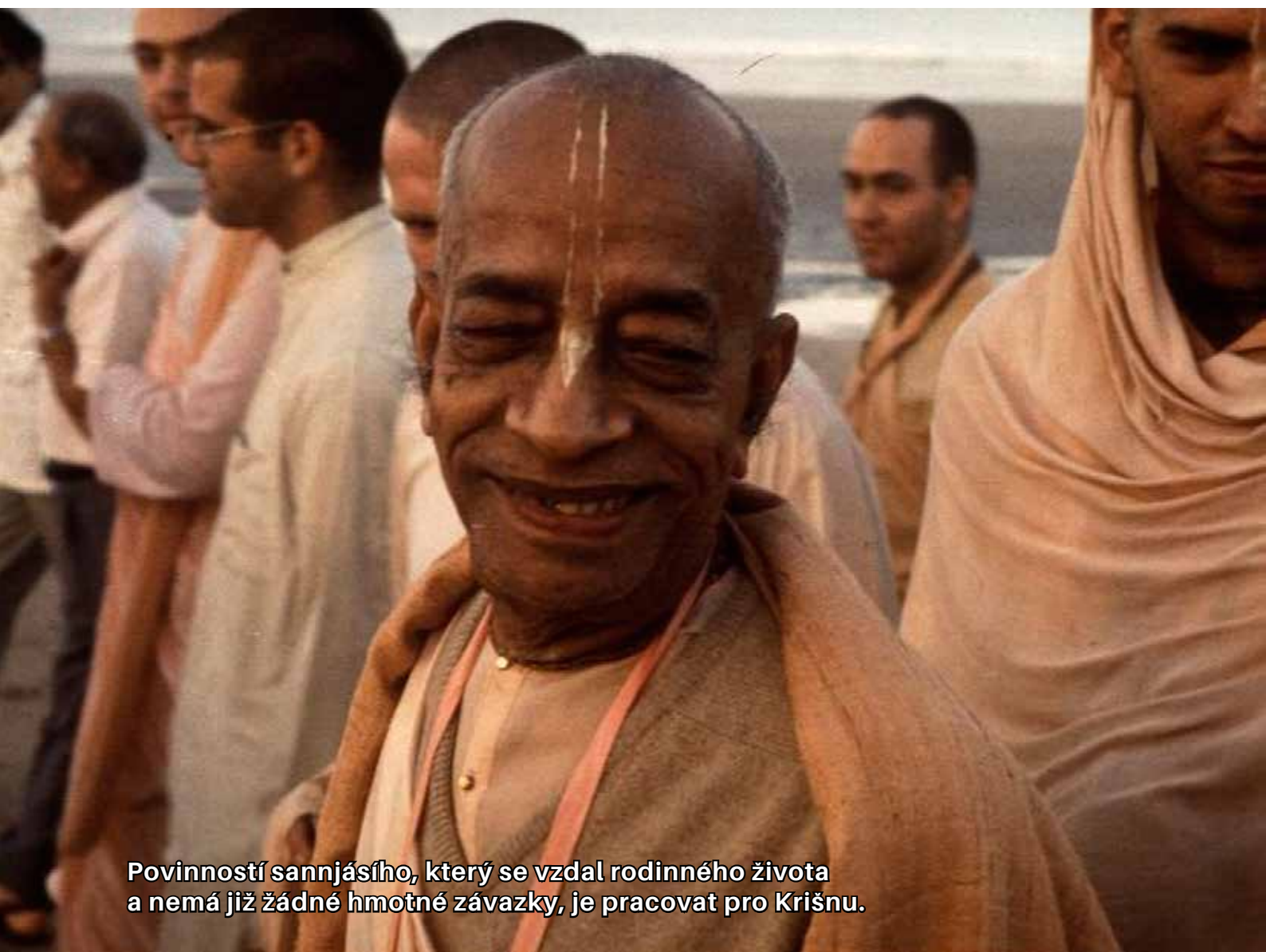
Absolutní Pravda se realizuje ve třech stupních: jako neosobní Brahman, jako lokalizovaná Paramátmá (Nadduše) a nakonec jako Bhagaván, Nejvyšší Osobnost Božství. V konečném aspektu je svrchovaná Absolutní Pravda osoba. Současně je však všeprostupující Nadduší v srdcích všech živých bytostí a ve všech

atomech a také neosobní duchovní září brahmadžjóti. Bhagaván Šrí Krišna má jako Nejvyšší Osobnost Božství veškeré bohatství a současně si dokáže nejvíce odříkat. V hmotném světě můžeme vidět, že bohatý člověk se většinou není schopen svého bohatství vzdát, ale Krišna takový není. Krišna se může vzdát všeho, a přesto zůstane úplný sám v sobě.

Skutečné odříkání

Když čteme nebo studujeme Bhagavad-gítu pod vedením pravého duchovního učitele, neměli bychom si myslet, že duchovní mistr předkládá nějaké vlastní názory. Není to on, kdo mluví. On

je jen nástrojem. Ve skutečnosti mluví Nejvyšší Pán, který je uvnitř i vně. Na začátku svého pojednání o józe v šesté kapitole Bhagavad-gíty Šrí Krišna říká: „Pravý sannjásí a jogín je ten, kdo nelpí na plodech svého jednání a koná činy, které je třeba vykonat, a nikoliv ten, kdo nezažehne oheň a je nečinný.“ (Bg. 6.1) Všichni pracují a získávají nějaké výsledky. Můžeme se zeptat: „Proč by měl člověk pracovat, když nemá očekávat žádné výsledky?“ Každý pracovník vždy požaduje odměnu nebo plat. Zde však Krišna naznačuje, že je možné pracovat pouze z povinnosti a nečekat za to žádnou odměnu. Jestliže člověk pracuje v tomto

Povinností sannjásího, který se vzdal rodinného života a nemá již žádné hmotné závazky, je pracovat pro Krišnu.

duchu, pak je skutečný sannjásí a žije životem odříkání.

Podle védské kultury je život rozdělený na čtyři období: brahmačarja, grihastha, vānaprastha a sannjás. Brahmačári je student, který se věnuje rozvoji duchovního poznání. Grihastha je ženatý hospodář. Potom ve věku přibližně padesáti let se člověk stane vānaprasthou – odejde z domova od dětí a začne cestovat po posvátných místech. Nakonec úplně odejde od manželky a dětí a sám začne rozvíjet vědomí Krišny – to je životní stádium odříkání, sannjás. Krišna ale naznačuje, že i pro sannjásího není odříkání všechno. Má ještě další povinnost. Co je povinností sannjásího, který se vzdal rodinného života a nemá již žádné hmotné závazky? Jeho povinnost je ze všech nejzodpo-

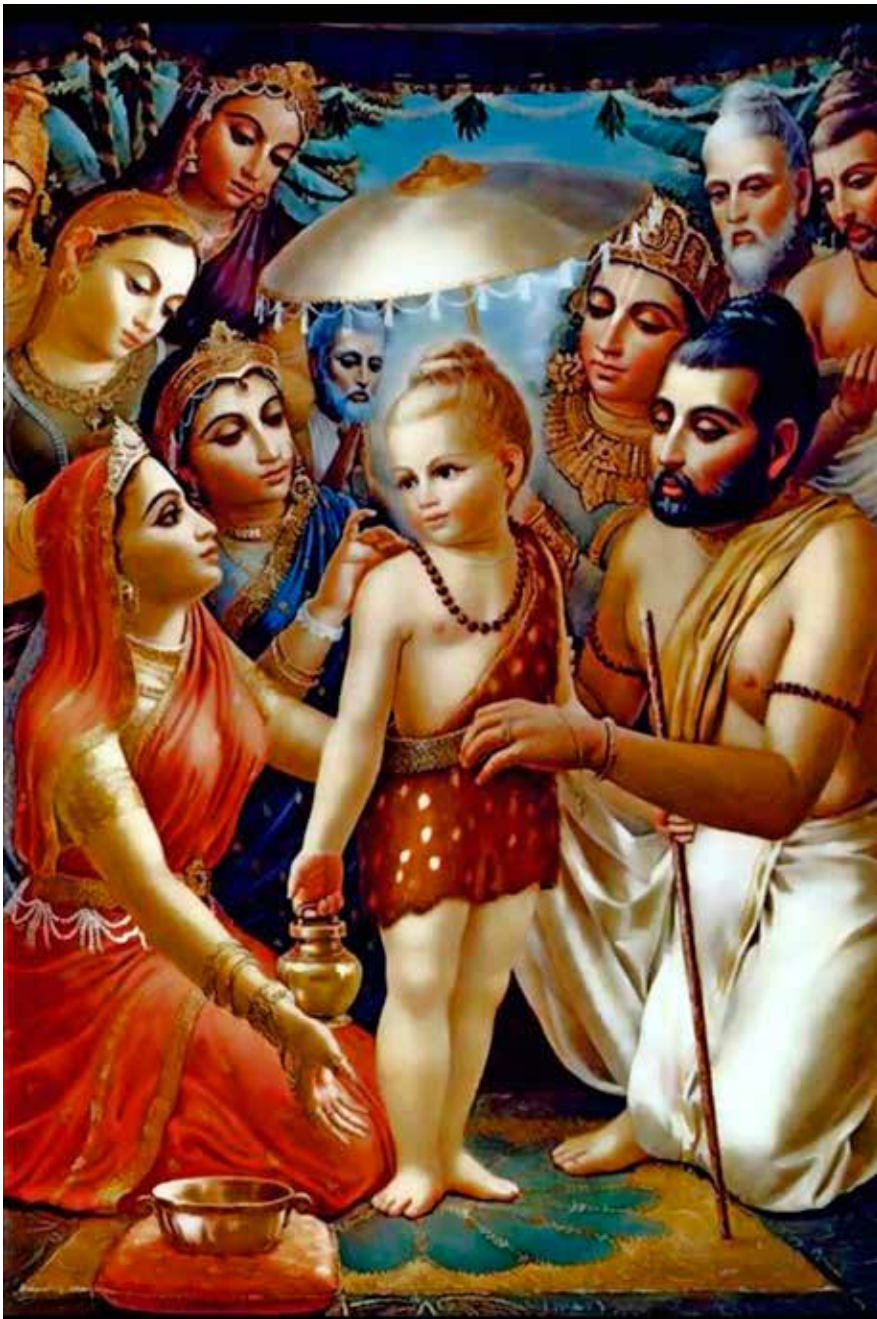
vědnější – pracovat pro Krišnu. Ve skutečnosti je to povinnost každého ve všech životních stádiích.

Služba iluzi, nebo realitě

Každý má v životě dvě povinnosti: první je sloužit iluzi a druhá je sloužit realitě. Slouží-li člověk realitě, je skutečný sannjásí, slouží-li iluzi, je oklamáný májou. Musíme pochopit, že jsme za všech okolností nuceni sloužit. Buď sloužíme iluzi, nebo realitě. Přirozeným postavením živé bytosti je být služebníkem, nikoliv pánem. Můžeme si myslet, že jsme páni, ale ve skutečnosti jsme služebníci. Hospodář si může myslet, že je pánem své ženy a svých dětí, svého domova, obchodu a dalších věcí, ale to všechno je iluze. Ve skutečnosti je služebníkem své ženy, dětí a svého obchodu. Prezident

může být pokládán za pána nějaké země, ale ve skutečnosti je jejím služebníkem. Jsme za všech okolností služebníci. Buď sloužíme iluzi, nebo sloužíme Bohu. Zůstaneme-li však služebníky iluze, je náš život ztracený.

Každý si samozřejmě myslí, že služebníkem není a že pracuje jen pro sebe. Plody jeho práce jsou pomíjivé a iluzorní a donutí ho stát se služebníkem iluze neboli služebníkem svých vlastních smyslů. Probudí-li však člověk své transcendentální smysly a získá skutečné poznání, stane se služebníkem reality. Když se dostane na úroveň poznání, pochopí, že je za všech okolností služebníkem. Pánem se nikdy nemůže stát, a proto je pro něho lepší, když bude sloužit realitě místo iluzi. Když si to uvědomí, získává skutečné

Povinností každého je být si vědomý Kṛṣṇy a začít Mu sloužit.

poznání. Mluvíme-li o sannjásim, máme tím na mysli někoho, kdo je skutečně na této úrovni. Sannjása je otázkou realizace a nikoliv sociálního postavení.

Svoboda a láska

Povinností každého je být si vědomý Kṛṣṇy a začít Mu sloužit. Když to člověk opravdu realizuje, stane se z něho mahátmá, velká duše. V Bhagavad-gítě Kṛṣṇa říká, že když člověk po mnoha zrozeních získá

skutečné poznání, „odevzdá se jen Mně“. Proč je tomu tak? Vásudéva sarvam iti. Moudrý člověk realizuje, že „Vásudéva (Kṛṣṇa) je všechno“. Kṛṣṇa však říká, že taková velká duše je velice vzácná. Proč? Když inteligentní člověk pochopí, že konečným životním cílem je odevzdat se Kṛṣṇovi, proč by měl váhat? Proč se neodevzdat okamžitě? Proč čekat tolik životů?

Dostane-li se k tomuto bodu a odevzdá se, pak se stává sku-

tečným sannjásim. Kṛṣṇa nikdy nikoho nenutí, aby se Mu odevzdal. Odevzdanost je výsledkem lásky, transcendentální lásky. Kdyby to bylo z donucení a neexistovala by svoboda, nemohla by existovat ani láska. Milující matka není nucena milovat své dítě a neočekává za to ani žádnou odměnu nebo plat.

Podobně můžeme milovat i Nejvyššího Pána. Můžeme Ho milovat jako svého pána, přítele, dítě nebo manžela. Existuje pět základních ras neboli vztahů, které nás věčně pojí k Bohu. Když jsme skutečně osvobození, můžeme pochopit, jaký je náš vztah k Pánu, jaká je naše rasa. Této úrovni se říká svarúpa-siddhi neboli skutečná seberealizace. Každý z nás má nějaký věčný vztah k Bohu – buď je to vztah služebníka a pána, vztah dvou přátel, vztah rodiče a dítěte, vztah manželky a manžela nebo milenky a milence.

Věčné vztahy

Tyto vztahy existují věčně. Skutečným cílem duchovní realizace a dokonalostí jógy je znovu probudit své vědomí v jednom z těchto vztahů. V současné době se náš vztah s Nejvyšším Pánem odráží ve zvrácené podobě v hmotném světě. V hmotném světě je vztah mezi pánem a služebníkem založen na penězích nebo násilném vykořisťování. Nejedná se o žádnou službu z lásky. Vztah mezi pánem a služebníkem v hmotném světě trvá jen tak dlouho, dokud pán může sluhovi platit. Když přestane platit, skončí i jejich vztah.

V hmotném světě také existuje vztah mezi přáteli, ale jakmile dojde k sebemenšímu nedorozumění, přátelství se rozbije a z přítele se stane nepřítel. Když začne mít syn jiný názor než jeho otec, většinou

odejde z domova a jejich vztah zaniká. Totéž se stává i mezi manželem a manželkou – i sebemenší rozdíl v názorech je příčinou rozvodu.

Převrácený odraz

V hmotném světě není žádný vztah skutečný nebo věčný. Měli bychom si stále pamatovat, že tato zdánlivá pouta jsou pouze převráceným odrazem věčného vztahu, který máme s Nejvyšší Osobností Božství. Víme, že odraz nějakého předmětu na skle není skutečností. Může vypadat jako skutečný, ale když se ho dotkneme, uvidíme, že je to jen sklo. Musíme pochopit, že vztahy přítele, rodiče, dítěte, pána, služebníka, manžela, manželky, milence nebo milenky jsou pouhými odrazy vztahů, které můžeme mít k Bohu. Dospějeme-li na tuto úroveň, pak máme dokonalé poznání. Když získáme poznání, začneme chápat, že jsme Křišnovi služebníci a že s Ním máme věčný láskyplný vztah.

Láskyplný vztah není motivovaný odměnou, ale odměna v něm samozřejmě nechybí a je mnohokrát větší, než jakou si za svou službu zasloužíme. Křišna při odměňování nezná žádná omezení. Nejlépe to dokládá příběh o Balim Mahárádžovi.

Milionkrát víc!

Bali Mahárádž byl mocný král, který získal vládu nad mnoha planetami. Obyvatelé nebeských planet prosili Nejvyššího Pána, aby je zachránil, neboť je přemohl démonský král, Bali Mahárádž. Šrí Křišna vyslechl jejich prosby a jako bráhmanský chlapec přišel k Balimu Mahárádžovi se slovy: „Můj drahý králi, rád bych tě o něco požádal. Jsi velký panovník a proslavil ses svou štědrostí

vůči bráhmanům. Obdaroval bys i Mne?“

Bali Mahárádž odpověděl: „Dám Ti, co budeš chtít.“

„Chtěl bych tolik půdy, kolik překročím třemi kroky,“ odpověděl chlapec.

„To je vše?“ odvětil král. „Nač Ti bude takový kousek země?“

„I když bude malý, bude Mi stačit,“ smál se chlapec.

Bali Mahárádž souhlasil a trpasličí chlapec dvěma kroky překročil celý vesmír. Potom se zeptal Baliho Mahárádže, kam má udělat svůj třetí krok, a Bali Mahárádž, chápe, že je to samotný Nejvyšší Pán, který mu prokazuje přízeň, odpověděl: „Můj drahý Pane, nyní jsem ztratil všechno. Nemám již nic, ale mám svou hlavu. Udělej

laskavě svůj poslední krok na mou hlavu.“

Bali Mahárádž tak Šrí Křišnu velmi potěšil a Křišna se ho zeptal: „Co bys chtěl ode Mne ty?“

„Nic si od Tebe nežádám,“ odpověděl Bali Mahárádž, „ale pochopil jsem, že jsi ode mě něco chtěl a nyní jsem Ti všechno dal.“

„Ano,“ odpověděl Pán, „ale i Já pro tebe něco mám. Zůstanu navždy na tvém dvoře jako tvůj služebník.“ Nejvyšší Pán se stal vrátným Baliho Mahárádže, a tak se mu odměnil. Nabídneme-li něco Pánu, vrátí se nám to milionkrát, ale nesmíme nic vyžadovat. Bůh pokaždé rád oplátí službu svému služebníkov. Kdo chápe, že jeho povinností je sloužit Pánu, má dokonalé poznání a dosáhl dokonalosti jógy. 🙏

Šrí Šrí Nitái Navadvípačandra

Maháprasádam

SLADKOSTI • SLANÉ KEŠU • ČIDVA • SMĚS OŘECHŮ A SUŠENÉHO OVOCE

K DOSTÁNÍ:

- v restauraci Góvinda Soukenická, Praha •
- v chrámu ISKCON Lužce •
- online na www.govindashop.cz (pouze pokud objednáváte i jiné zboží z e-shopu) •
- možnost zaslání poštou - samotné maháprasádam objednávejte na e-mailu ss.tm@seznam.cz •

Výsledky Prabhupádova maratону 2024

Do letošního maratónu distribuce knih, který trval 28 dní (od 27. listopadu do 24. prosince), se zapojilo 140 oddaných české játry (loni jich bylo 136), kteří rozdali celkem 12 379 knih, což je o téměř 2,5 tisíc méně než před rokem (14 834 knih).

Mezi centry opět bezkonkurenčně zvítězil brněnský Prabhupád Bhavan, jehož představitelé rozdali téměř polovinu z celkového počtu knih (více než 5 800). Na druhém místě jsou oddaní z Lužců (více než

3 000 knih, tedy asi 25 % z celkového počtu), na třetím Křišňův dvůr (více než 2 400 knih, tedy asi 20 % z celkového počtu).

Letos se opět, již podvanácté v řadě, nikdo nevyrovnal Sankirtanovi Prabhuovi, dlouholetému vedoucímu brněnského centra, který rozdál celkem 1 451 knih (téměř 12 % z celkového počtu), čímž prakticky zopakoval svůj loňský výsledek (1 470 knih). Na druhém místě se opět jako před rokem umístil Rádžéndranáth Pra-

bhu z Lužců, který rozdál 1 015 knih (asi 8 % z celkového počtu). Na třetím místě se s výsledkem 785 knih (více než 6 %) umístil Mahá Gauránga Prabhu z Lužců (před rokem s podobným výsledkem obsadil 6. místo).

Celkem v roce 2023 čeští oddaní distribuovali téměř 45 tisíc knih Šríly Prabhupády, z toho skoro osminu (5 894 knih) rozdál Phálgun Gaura Prabhu z kongregace Ostrava, který se tak stal absolutním vítězem roku mezi sankirtan oddanými v ČR.

Prija-kírti prabhu, organizátor adventních harinámů v Praze, které podpořily distribuci knih Šríly Prabhupády v hlavním městě během maratónu

Velká událost loňské festivalové sezóny - obnovená brněnská Ratha játrá. Stejně jako před rokem bude opět první významnou akcí festivalového léta 2024

Nová festivalová sezóna

Dobrá zpráva pro ty, kteří si rádi vše plánují dopředu – jsou již známa data všech hlavních letošních festivalů (mluvíme o těch, které nejsou zahrnuty ve standardním vaišnavském kalendáři).

Festivalovou sezónu zahájí dvě Ratha játry – brněnská je plánována na 17. května, pražská na 23. června (tento termín musí ještě odsouhlasit vedení města). Dále nás čekají, poprvé v historii české játry, celé dvě Padajátry. První (to je úplná novinka) bude uspořádána pod záštitou farmy Krišnův dvůr od 29. června do 6. července a její trasa povede z farmy na Slapy a zpět.

Druhou bude ta klasická, která se letos uskuteční od 21. července do 4. srpna (její trasa ještě není schválena – ví se pouze, že start bude někde u Českých Budějovic).

Poté nás čeká tradiční Šravan kirtan camp na farmě Nava Gokula, který se letos bude konat od 31. července do 4. srpna (účast již potvrdili Bhakti Vikáš Mahárádž a Manidhar Prabhu, pozvání dostali také Džanánanda Mahárádž a Átmavidjá Prabhu).

No a nejočekávanější akcí letošního léta bude znovuobnovený letní tábor, který se pod novým názvem „Bhakti Sanga“ uskuteční od 10. do 17. srpna v rekreačním středisku ve

středočeském Hrachově. Z pozvaných hostů již potvrdili účast Trivikrama Mahárádž a Bhadra Prabhu, organizátoři čekají na odpověď také od Bhaktivaibhavy Mahárádže, Bhakti Vigjány Mahárádže, Džanánandy Mahárádže, Krišny Kšetry Mahárádže, Mádhavánandy Prabhu, Amaréndry Prabhu a Višvambhara Prabhu).

Festivalové léto uzavře Trutnov Open Air Fest, jehož nepostradatelnou součástí je Krišna stage, z jehož pódia zní mahá-mantra téměř bez přestávky. Nejstarší český rockový festival, který letos oslaví 40. výročí svého vzniku, se uskuteční od 22. do 25. srpna.

Kázání oddaných z Prabhupád Bhavanu v Albánii

Albánie je jednou z mála evropských zemí, jejichž obyvatelé vědomí Kříšny prakticky neznají. Od konce 60. let zde byl zaveden úplný zákaz jakékoli náboženské činnosti. A na začátku 90. let, kdy už tu byla totalita minulostí, narážely pokusy jugoslávských oddaných spolu s Avinášem Čandrou Prabhuem (dnes Bhaktivaibhava Svámí) kázat zde na agresi místního obyvatelstva, která je donutila s tím přestat.

Poté zde proběhla občanská válka a teprve koncem prvního desetiletí nového století se situace v zemi stabilizovala, Albánie se vydala cestou integrace do EU a vrátili se sem kazatelé vědomí Kříšny, tentokrát z Chorvatska.

Vyvrcholením této etapy se stalo v roce 2014 vydání první knihy Šríly Prabhupády v albánštině (Šrí Íšópanišad) a osobou, která si vzala kázání v této zemi na zodpovědnost, byl Trilókatmá Prabhu, jeden ze starších žáků Bhaktivaibhavy Svámího, který v tu dobu už zodpovídal za činnosti ISKCONu na Slovensku a v Makedonii.

Trilókatmá Prabhu začal v Albánii aktivně kázat a obrátil se o pomoc na sankirtanové oddané – nejprve chorvatské a poté i české. Na podzim roku 2018 tři oddaní z Prabhupád Bhavanu (Sankirtan Prabhu, Suréšvara Prabhú a Daitja Súdana Prabhú) zde rozdali kolem 800 albánských Šrí Íšópanišad. A po loňském vydání

druhé knihy Šríly Prabhupády v albánštině (Dokonalé otázky, dokonalé odpovědi) sem přijeli opět (tentokrát to byli Sankirtan Prabhu, Márkandéja Prabhú a Padma-lóčan Prabhú).

Během dvou týdnů, od 29. října do 12. listopadu, zde oddaní z brněnského centra zorganizovali dva veřejné programy, dva harinámny a rozdali kolem 800 knih, včetně několika Bhagavad gít a dvou setů Šrímad Bhágavatamu v angličtině. Kromě hlavního města Tirany navštívili také města Drač, Gjirokastër a Korçë, byli pozváni do místního rozhlasu a místní redaktoři Euronews o nich natočili čtyřicetiminutovou reportáž.

Na konci roku oddaní z Prabhupád Bhavanu opět plánují cestu do Albánie, tentokrát na delší dobu (několik měsíců), a také tam chtějí uspořádat historicky první Prabhupádův maraton. 🙏

Jeden z kazatelských programů vedených oddanými z Prabhupád Bhavanu během jejich loňské návštěvy

...necelé tři týdny po příjezdu do USA

4. října 1965 na lodi Džaladúta

c/o Gopal P. Agarwal
415 North Main Street Apt 111
BUTLER, Pennsylvania, U.S.A.

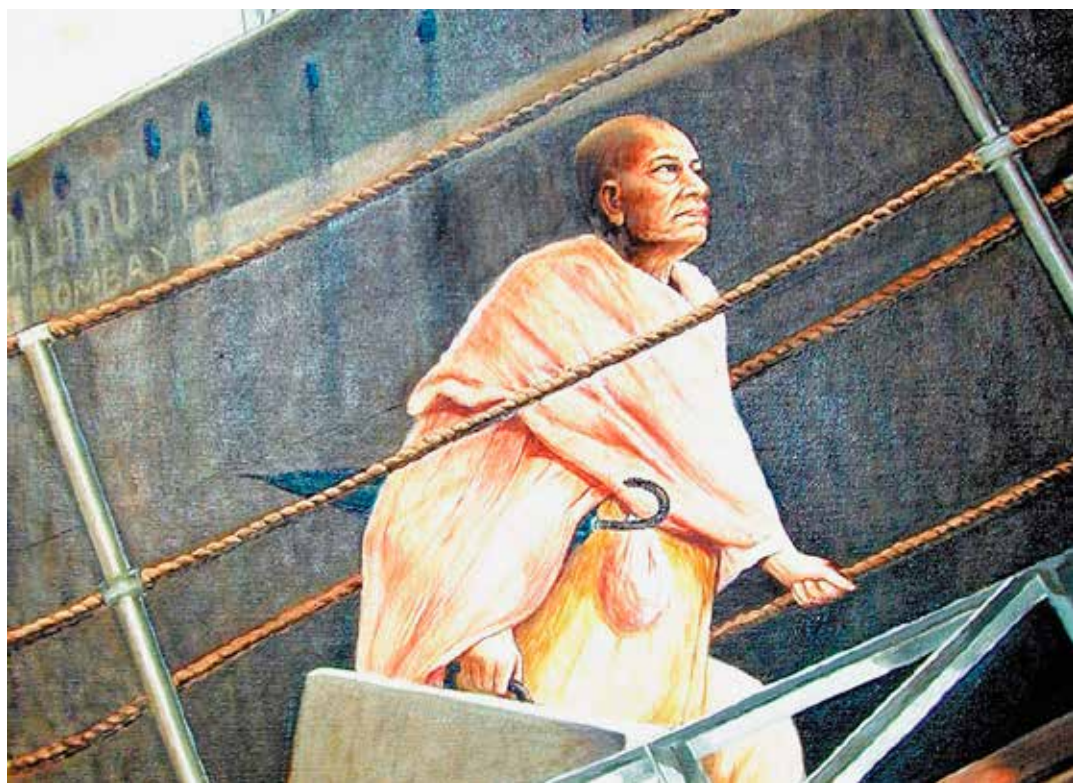
Drahý Šrípáde Nárájane Mahárádži, přijměte prosím mé dandavaty a také předejte moje dandavaty Munimu Mahárádžovi a všem ostatním vaišnavům.

Milosti Šríly Prabhupády (Bhaktisiddhánty Sarasvatího, pozn. překl.) jsem hned po příjezdu do USA měl tolik zajímavých setkání, že jsem neměl ani čas vám napsat. Chtěl bych tu zůstat měsíc, ale pokud to bude možné, hodlám setrvat i déle. Lidé jsou tu převážně křesťanského vyznání, ale rádi si mne poslechnou. Přednáším každý den buď v kostele, ve škole, na vysoké škole, v klubu nebo v rodinách. Zdejší anglická výslovnost je pro mě trochu obtížně srozumitelná, protože lidé vyslovují slova jinak. Má výslovnost angličtiny je pro ně také těžko srozumitelná. Ale práce se kvůli tomu nezastavila. Moje angličtina jim moc nevádí. V novinách Butler Eagle Newspaper nedávno vyšel článek s názvem VELVYSLANEC BHAKTI JÓGY: A.Č. Bhaktivédánta Svámí, posel dobré vůle z Indie. Byla tam i má fotografie.

„Postarší, drobný indický mnich ve vybledlém oranžovém hábitu a bílých gumových střevicích (na snímku v bytě svého sponzora ve Spojených státech, Gopala Agarwala), vystoupil z malého auta, a vešel svižným krokem do místního

centra YMCA (Young Men's Christian Association). Učený mnich, vyznavač hinduistického náboženství, přeložil posvátnou biblickou knihu Indů zvanou Šrímad-Bhágavatam do angličtiny ze sanskritu, starověkého indického jazyka. Jeho duchovní mistr ho pověřil misí učit anglicky mluvící lidi lásku k Bohu podle Šrímad-Bhágavatamu. Zpívání svatého jména Boha patří mezi náboženské praktiky A. Č. Bhaktivédánty Svámího, který v pondělí přijel na měsíční pobyt do oblasti Butleru jako misionář v západním světě. Svámídzí v současnosti bydlí v YMCA a vaří si vlastní jídla v domě u Agarwalů. »...Každá kultura má své náboženství,« říká plynulou angličtinou Svámídzí, »všichni jsme nějakým způsobem zaměstnání službou; nejvyšší služba je služba Nejvyššímu Pánu.« Svámídzí hodlá přeložit šedesát svazků sanskritských písem do angličtiny. Sedmdesátiletý misionář dobré vůle získal univerzitní vzdělání v Indii. V roce 1933 se stal zasvěceným žákem svého duchovního mistra. Ve věku 56 let zpřetrhal všechna rodinná pouta, opustil manželku, děti a obchod v Kalkatě, aby se naplno věnoval své překladatelské činnosti a šíření učení bhakti jógy v západním světě.“

Cesta přes Atlantský oceán trvala deset dní. Toto velké moře je obvykle plné bouří a mlhy a působí velmi znepokojivě. Ale milosti Kříšny nedošlo k žádnému

vážnému incidentu. Kapitán lodi, hlavní důstojník, mi řekl, že takový klidný Atlantik jakživ neviděl. Řekl jsem jim, že je to jen díky Krišnově milosti, ničemu jinému. Po nepříjemné bouři v Arabském moři jsem věděl, že kdybych měl znovu čelit takové bouři, zemřu. Myslím, že kázání zde bude velmi dobré.

Přednáším – některé dny hodinu a některé dny půl hodiny. Poprvé v životě jsem kázal i v křesťanském kostele. Obyvatelé Ameriky mají možnost poznat něco nového. Všichni zde jsou sice mléččové (mají rádi maso), ale já se nikdy nebojím před nimi mluvit. Jsem však sám. Jsem stár. Dvanáct tisíc mil na lodi mne nesmírně vyčerpalo. Přepnul jsem Bengálský záliv, Indický oceán, Arabské moře, Rudé moře, Středozemní moře a Atlantský oceán. Často mi bylo špatně, až po mdloby. Pořád jsem zvracel. Nejedl jsem jídlo, které vařili lodní kuchaři, přestože bylo vegetariánské. Postil jsem se nepřetržitě osm až deset dní. Pitta (oheň) se v mém těle tak zvětšila, že jsem trpěl kolikou. Poté pro mě v Port Saidu kapitán lodi koupil elektrický vařič. Pak jsem si sám vařil a jedl prasádam.

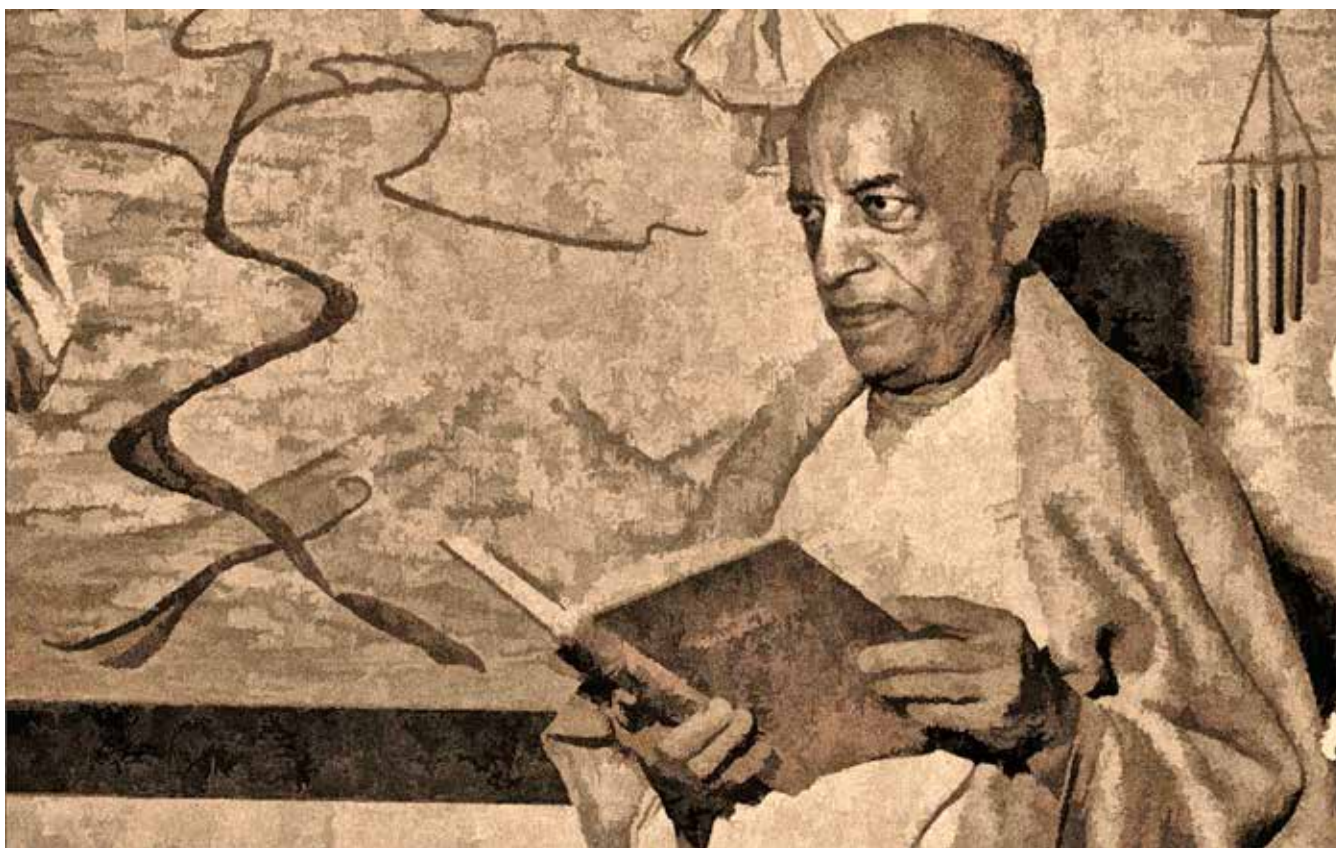
Kdyby mi tento vařič laskavě nepořídili, možná bych se do Ameriky ani nedostal živ. Mohl jsem zemřít na cestě, ale místo toho mě sem Krišna milostivě přivedl. Proč mě sem Krišna přivedl, ví jen On. Všechno je tu drahé. Jeden pokoj, který jsem našel v YMCA, má týdenní nájemné padesát pět rupií. Je to velmi, velmi drahá země. Každý má auto, protože všechny kance-

láře a trhy jsou od sebe velmi daleko. Auto stojí jen deset tisíc rupií. V Indii by stejné auto stálo padesát tisíc rupií. Lidé jezdí v autech sami, nemají žádné řidiče, kteří by to dělali za ně. Ani si nenechávají služebnictvo. Když jsem přijel z New Yorku do Butleru, viděl jsem, že ve dvou pruzích jedou auta jedno za druhým, desítky a desítky mil. Nebyla potřeba elektrická světla, protože bylo tolik aut.

V noci ve městě obchody svítí a vypadá to jako ve dne. Mostů a nadjezdů je tu tolik, že se auta na úzkých silnicích nikdy nemusí míjet. Každé jede víc než padesát mil za hodinu. Mnoho domů tu má dvacet pět až třicet pater. V mém městečku jsou malé domy postavené na travnatých pozemcích. Lidé jsou zde velmi civilizovaní, nejsou nabubřelí, nezdvorilí. Dnes do New Yorku přicestoval papež. V televizi ho všichni viděli. Televize je úžasná věc. Z jedné místnosti je možno sledovat celý svět. Všichni spolu komunikují na dálku.

Nicméně: „Dny ubíhají v marné práci a noci ve spánku.“ Lidé zde většinou nejsou vegetariáni. Dlouho jsem jedl jen muri, rýžové lupínky s arašidy smažené v hořčičném oleji. Někde jsem našel hořčičný olej. Vše je k dispozici, ale cena je vysoká. Koupil jsem dvě stě padesát gramů hořčičného oleje za pět rupií. Musel jsem pro něj cestovat do obchodu vzdáleného dvacet mil. Pokud chcete přijet do této země, odpovzte mi.

Váš Svámí Mahárádž ॐ

Posolený chleba

Úžasný a srdceryvný příběh dvou nejlepších přátel, kteří spolu při svém hledání Boha objeví vědomí Krišny. Jsou ale 80. léta a v Sovětském svazu, kde žijí, vládne tvrdou rukou socialistická věrchuška, a všemocná KGB se zaměřuje zejména na oddané šířící tajně přepisovanou Bhagavad gítu takovou, jaká je.

Šačísúta dás

Stoupence hnutí Haré Krišna v té době zatýkají, zavírají do psychiatrických léčeben – vždyť vegetariánství je tam považováno za duševní nemoc – a také do vězení. Sarvabhávana prabhu, který celý ten krásný i smutný příběh vyprávěl svému synovi, jenž vše pečlivě zapsal, přesto dodnes vzpomíná na tyto těžké časy jako na dobu, kdy se dokázal každý den naplno odevzdávat Šrí Krišnovi a Šrílovi Prabhupádovi.

Připravte se na jejich začátky, kdy oba přátelé – Šačísúta prabhu a Sarvabhávana, v té době ještě Sako a Gago – procházejí prvotními otázkami i pochybnostmi, začínají rozdávat na ulici knížky a svým spoluobčanům, ovlivněným tuhým materialismem, vysvětlují vědomí Krišny, na jejich zadržení v psychiatrické léčebně a následné uvěznění, na oslavy Gaura Púrnymy za mřížemi, kirtany s ostatními spoluvězni nebo kázání pomocí vyklápání morseovky do topení, které tak znělo z cely do cely po celém nápravném zařízení.

Sarvabhávana dás

V knížce najdete obrovskou inspiraci ze života oddaných, kteří se nevzdali své víry ani tváří v tvář hrozbě smrti. A připravte se také na to, že vás jejich osudy nejspíš dojmou k pláči.

Tuto knihu velice vřele doporučuji každému, kdo ji ještě nečetl. Za mě je to jedna z nejhezčích knih o vědomí Krišny, co jsem kdy četla. Bez přehánění!

Objednat si můžete na:
www.prabhupad.cz

Certifikované kurzy Bhakti šástri & žakovský kurz

**Bhagavad gítá,
Nektar oddanosti, Nektar
pokynů a Šrí Íšópanišad**

Kurz povede Tírthakara dás, který vyučuje Bhakti šástri více než deset let, například v Indii, Indonésii, Turecku a USA.

Pro více info:

Mob./Whatsapp/Telegram/Signal:
+420 736 147 292

Email: tirthakara@gmail.com

Facebook: Tirthakara

Tomas Klemenc

Matematický génius a Krišnův oddaný

Šrinivás Rámanúdžan byl jedním z nejvýznamnějších matematiků 20. století. Zanechal po sobě neuvěřitelné množství originálních prací, které významně ovlivnily rozvoj určitých směrů matematiky, dodnes využívaných např. v počítačové technologii. Rámanúdžan dokázal během několika dní vyřešit matematické rovnice, které byly dosud považovány za neřešitelné.

Narodil se 22. prosince 1887 ve vesnici Erode a studoval v Madrásu. Přestože žil pouhých 32 let, svojí prací a zejména svým přirozeným geniem se zařadil k takovým matematickým velikánům všech dob, jako byli Leonhard Euler, Sir Isaac Newton, Johan Carl Friedrich Gauss a Karl Gustav Jakob Jakobi. V roce 1913 ho profesor matematiky Godfrey

Harold Hardy z cambridžské university pozval do Anglie. Navázali přátelství a po první světové válce se Hardy zasadil o to, aby Rámanúdžan dostal titul profesora na Trinity College a stal se řádným členem Královské společnosti (Royal Society).

Krišna v srdci

Rámanúdžan byl bráhmana, přísný vegetarián a oddaný Krišny. Každý den prováděl púdžu, zpíval džapu na rúženci a uctíval svá malá domácí Božstva Namagiri Thajár (Mahálakšmí). V Anglii to samozřejmě nebylo snadné. Často se setkával s nepochopením, ba s opovržením, vzhledem k jeho indickému původu. Když se ho profesor Hardy, přesvědčený ateista, jednou zeptal, odkud své geniální myšlenky má, jak se k nim dopravoval, Rámanúdžan mu odpověděl: Bůh mi je diktuje!

Šrí Krišna, Nejvyšší osobnost Božství, tuto skutečnost ve svém učení v Bhagavad gítě vysvětluje: „Jsem v srdci všech. Paměť, poznání a zapomení pocházejí ze Mne. Cílem Véd je Mne poznat. Jsem to Já, kdo složil Védántu, a jsem to Já, kdo je znalcem Véd.“ (Bg. 15.15). Ateista, nevěřící, si nemůže přiznat, že Bůh je v jeho srdci a v srdci všech živých bytostí. Nedokáže pochopit, že Bůh je v každém atomu (Brahma Samhitá 5.8). Není schopen Bohu přiznat Jeho svrchovanost a kontrolu nade vším – v makrokosmu (vesmíru) i mikrokosmu (našeho těla).

Duše v těle

Ateista je bezradný, když jde o to definovat, co je vědomí a odkud pochází. Šrí Krišna vědomí vysvětluje velmi jednoduše: „Ó synu Bharaty, tak jako jedno jediné Slunce osvětluje celý náš vesmír, jedna jediná živá bytost v těle osvětluje celé tělo vědomím.“ (Bg. 13.34). Co je živá bytost? „Někteří na duši hledí jako na úžasnou, jiní ji popisují jako úžasnou a další o ní slyšávají jako o úžasné; zatímco jiní, i když o ní slyšeli, jí nemohou porozumět ani v nejmenším. Ó potomku Bharaty, to, co sídlí v těle, nelze nikdy zabít. Nemusíš tedy truchlit pro žádnou živou bytost.“ (Bg. 2.29 - 30)

Krišnova milost

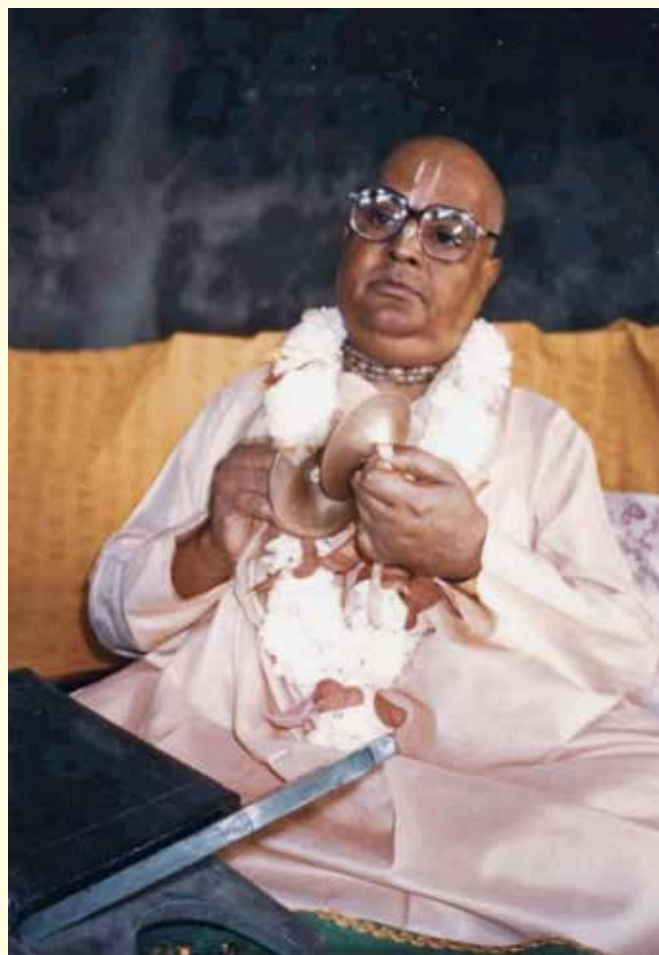
Protože byl matematik Rámanúdžan oddaným Krišny už v minulých životech, a také velkým matematikem, Krišna mu v srdci vyjevil řešení nesčetných matematických hádanek. Na rozdíl od materialistů a ateistů si Rámanúdža tuto skutečnost uvědomoval. Existují geniální skladatelé, jako W.A. Mozart, malé děti, kteří hrají na klavír jako dospělí virtuosoové. Krišna diktuje poznání všem. Pokud se Mu zlíbí. Pokud si tak přejeme, můžeme na Krišnu navždy zapomenout – Krišna nám to umožní. Taková je Jeho milost. 🙏

Úplnost

Úplný celek, Osobnost Božství, má nezměrné energie (parásja šaktir vividhaiva šrújaté). Způsob, jakým Krišna jedná prostřednictvím různých energií, je v Gítě rovněž vysvětlen. Tento svět jevů či hmotný svět, v němž se nacházíme, je také sám o sobě úplný – sánkhjová filozofie učí, že dvacet čtyři prvků, které tvoří dočasný projev hmotného vesmíru, je dokonale uzpůsobeno k vytváření úplných zdrojů, jež jsou nezbytné k tomu, aby byl vesmír udržován. Nic zde nepřebývá a nic nechybí. Tento projev má svůj pevně daný čas, určený energií svrchovaného celku, a když vyprší, budou v souladu s úplným plánem Úplného všechny dočasné projevy zničeny. Malé úplné jednotky – živé bytosti – zde mají úplnou možnost k tomu, aby poznaly Úplného, a všechny druhy neúplnosti jsou vnímány pouze kvůli neúplné realizaci Úplného. Bhagavad gítá tedy obsahuje úplné poznání védské moudrosti.

**Šrí Šrímad A.Č. Bhaktivédánta Svámí Prahupáda
Bhagavad gítá taková, jaká je, předmluva**

Vidět to dobré

V šástrách a v Bhágavatamu se říká, že toto nindá-karana, kritizování a hledání chyb na druhých, je velká anartha. Nedělej to! Nevšímej si toho. To je věc gurua a on na to musí dávat pozor. Mudrci říkají: „Vidět v druhých jen to dobré a nevidět to špatné. Pokud máte takovou povahu nebo sklon vidět to špatné, pak se podívejte, co špatného je ve vás.“ Toto je áptavačana, autoritativní pokyn: „Najdete-li v nějaké osobě něco dobrého, pak byste to měli přijmout. Zavřete oči před špatnými věcmi a otevřete oči pro to dobré.“

**Šrí Šrímad Gour Góvinda Svámí
Uctívání Šrí Gurua, kapitola 2.
Z publikací Gopal Jiu, Bhubaneswar,
z projevu v Bhubaneswaru
dne 9. listopadu 1994.**

Tajemná nauka o vztazích

Někdy nevidíme souvislosti mezi příčinou a následkem. V některých případech je to snadné, jako když se večer přejíme a druhý den je nám zle od žaludku. Ale někdy si až později uvědomíme, že něco, co jsme udělali v minulosti, ovlivnilo situaci, která se nám děje nyní.

Přejeme si zklidnit naši mysl, cítit klid a mír, ponořit se do meditace, a já jsem pochopil tu souvislost, že pokud máme špatné vztahy, pokud se nevztahujeme k ostatním správně a pokud nemáme láskyplné výměny, bude pro nás velice obtížné medítovat. Klidnou mysl můžeme mít jen tehdy, když máme pěkné vztahy. A my máme mnoho různých druhů vztahů v našich životech a je velice obtížné udržet je na pěkné úrovni. Setkání srdcí je velice vzácné.

Vzdálená srdce

Víte, proč na sebe lidé křičí, když se hádají? Nedává to smysl, vždyť stojí u sebe. Ale je to proto, že ačkoliv fyzicky jsou u sebe, jejich srdce se vzdálila, a tak křičí, aby překonali tuto vzdálenost, která vznikla. A naopak, když je někdo, s kým jste si velice blízcí a jste v jedné místnosti, nemusíte říci ani slovo, stačí jen pohled, pohyb tváře a on rozumí vám a vy rozumíte jemu, protože vaše srdce jsou si velmi velmi blízko.

Zkuste se zamyslet nad tím, kolik takových opravdu důvěrných vztahů, souznění srdcí, máte. Ano,

můžu mít tisíce sledujících na sociálních sítích, stovky kontaktů v telefonu, můžu mít hromady zpráv a emailů každý den, ale kolik vztahů, kde souzní naše srdce, skutečně mám? Proto naučit se fungovat ve vztazích je naprosto stěžejní pro klidné a ustálené vědomí.

Neustálý boj

Kali juga je popisována jako věk hádek a pokrytectví. Lidé spolu bojují kvůli všemu. Kolik z vás se nepohodlo s někým v posledním týdnu? A tak práce na našich vztazích je velmi podstatný prvek naší duchovnosti. Rád bych s vámi sdílel několik principů vycházejících ze staré védské moudrosti, které jsou velmi nápomocné a můžeme je aplikovat v našich životech.

První princip je přijímat lidi takové, jací jsou. Jedna z největších překážek ve vztazích je, když očekáváme a předpokládáme, a projektujeme si sami sebe do všech ostatních. Měli by mít osobnost jako já, měli by mít touhy jako já, měli by se vztahovat k věcem jako já, měli by se jim líbit stejné věci jako mně a měli by zavrhnout totéž, co já. A tohle děláme na nevědomé úrovni opravdu často. Říkává se, chovej se k ostatním tak, jak chceš, aby se oni chovali k tobě. Ale možná bychom dnes spíše mohli říkat toto: chovej se k ostatním tak, jak oni chtějí, aby s nimi bylo jednáno.

Protože víte co? Každý jsme jiný. Každý z nás má jinou osobnost, jiné schopnosti, jiný přístup k životu. A každý z nás je unikátní individu-

alitou. Ale protože si projektujeme sebe do ostatních, tak pak velmi rychle můžeme někoho odsoudit jen proto, že zkrátka nejedná tak, jak já očekávám, že by jednat měl. A tak pro budování jakéhokoliv vztahu je velmi důležité pochopení, že každá duše je unikátní, každá osoba je unikátní. A namísto očekávání, že ten druhý bude jako já, zkoušejme objevovat jeho unikátní kvality, které nás pak třeba i mohou inspirovat něco změnit sami u sebe.

Nejde o to obklopotvat se jen lidmi, kteří jsou přesnou kopií mě samotného. To by ve skutečnosti byl opravdu nudný život. Měli bychom se obklopotvat lidmi, kteří jsou různorodí, jiní než my, s jinými názory, s jiným pohledem na život. A víte co? Měli bychom se dokonce sdružovat i s lidmi, kteří s námi nesouhlasí! Protože nesouhlas znamená hádka. Někdy je nesouhlas skvělý, protože nám pomůže se nad věcmi zamyslet a získat jiný pohled. Takže to je první princip pro budování dobrých vztahů – přijímat lidi takové, jací jsou, namísto snahy je měnit. V našich vztazích musíme dát druhým prostor, protože když na ně tlačíme, odejdou od nás.

Krise důvěry

Druhým důležitým principem je důvěra. Doba, ve které žijeme, je dobou skepse. Neustále někoho soudíme a hodnotíme, proč co udělal. Stačí jen zvláštní pohled druhé osoby a zkazí nám to den, který byl do té doby pěkný. Lidé si navzájem nedůvěřují. Když děláme nějaké závěry, obvykle volíme tu horší variantu. Tak rychle děláme závěry a soudíme druhé, ačkoliv situace může být mnohem širší a komplexnější. A tak je velice důležité důvěřovat ostatním a nedělat unáhlené závěry, protože pak třeba nedáme příležitost něčemu pěknému, co by

mohlo být. Často nedáme vztahu příležitost růst přirozeně a jen se snažíme všechno okamžitě interpretovat.

A tak je druhým principem učit se druhým věřit, i přesto, že je to tak těžké a už nás tolik osob zklamalo a zničilo naši důvěru. Někdo nám něco slíbí a nedodrží to, nebo dáme někomu důvěru a ukáže se, že jeho motivace nebyly dobré. A my se pak stáhneme do obrany a jsme plni pochybností vůči lidem. Ale žádný vztah nemůžete budovat bez důvěry.

Vklad do vztahu

Třetím bodem je investování. Někdy si lidé myslí, že vztah rovná se láska na první pohled. Já jsem mnich a nechci si hrát na odborníka na lásku, nicméně pravda je taková, že přitažlivost pouze přivede dva lidi k sobě. Ale je to závažek, charakter, nesobecká služba jednoho druhému, kvůli čemu zůstanou spolu. Takže funkční vztah není jen o přitažlivosti, není to jen okamžité propojení a souznění. Ve skutečnosti vztah funguje do té míry, do jaké do něj investujeme. Kolik druhému dáváš? Jak mu sloužíš? Kolik nesobeckosti a sebeobětování jsi ochoten udělat?

To je pro vztah zásadní. Bez služby není vztah.

Takže když budu neustále jen přemýšlet o tom, co to dává mně, co to znamená pro mě, co já z toho mám, tak to bude druhé lidi odhánět. Ale když jsme v náladě dávání, služby, sebeobětování, toho, že chceme přispět do života toho druhého, pak jsme jako magnet, který druhé přitahuje. A proto je třetím principem pro budování hlubokých vztahů investování. Investuj svůj čas, lásku, úsilí. Vztahy nevznikají přes noc. Vznikají postupem času, kdy se dvě bytosti dávají navzájem jedna druhé, pak zažíváme hluboké propojení.

Umění odpouštět

A čtvrtým principem, který nás učí mudrci dávných dob, je odpouštění. Protože víte co? Lidé prostě budou dělat věci špatně. A nebudou vždy reagovat, jak chceme. A někdy nám někdo ublíží. Dokonce někdy někdo udělá něco, co bychom nikdy nečekali, že by nám mohl udělat. A co s tím? Máme hned ukončit vztah s takovou osobou? Lidé to dělají a jsou schopni pro jednu chybu s tím druhým třeba i roky nemluvit. Neumíme odpouštět. Cílem života není pamatovat si všechny

hrozná věc, které mi někdo udělal, cílem je uvědomovat si vše krásné, co každým okamžikem dostávám. Ale pokud naše mysl není takto nastavená a jen se utápí v negativitě, pak náš život nebude moc šťastný.

Velkým uměním života je nechat věci jít a naučit se odpouštět. Lidé si nosí na ramenou tak těžká závaží a jsou vězni svých vlastních emocí, zloby a zášti, protože neumí odpouštět. A proto je odpouštění jednou z nejdůležitějších kvalit pro hluboké vztahy.

Spojení s Bohem

A posledním, pátým principem, který vám chci dnes předat pro vaši kontemplaci o budování hlubokých vztahů, je spojení. Je tu božský zdroj, Bůh, božská realita, jíž jsme všichni součástí. Účelem jógy je spojení mezi duší a Nejvyšší duší. A toto spojení s Bohem pak posiluje

všechny vaše ostatní vztahy, které máte. Protože pokud zažíváte lásku ve vztahu s Bohem, jste naplněni uvnitř sebe, a pak jste schopni dávat všem kolem, volně, bez očekávání čehokoliv nazpět. Jeden z největších problémů ve vztazích je, že se lidé dávají dohromady proto, aby ten druhý zaplnil prázdno, které mají v srdci.

Dívka a chlapec se dají dohromady a pak se po nějaké době rozejdou, a proč to tak je? Protože mají v sobě prázdno. A do vztahu šli proto, aby ten druhý prázdno v jejich srdci něčím zaplnil. Ale pokud k sobě přijdou jako dvě duchovní bytosti spojené s Bohem, tak se setkávají naplněni tak, že si mohou navzájem skutečně sloužit a obohatit život toho druhého nesobekým způsobem. A takto rozvinou hlubokou lásku, božskou lásku. Jsou různé druhy lásky. Je láska fy-

zická, dále láska emocionální, ale je také láska duchovní, božská. A tuto duchovní, božskou lásku je možné rozvinout v takových vztazích, kde dvě individuální bytosti jsou každá napojena na vyšší zdroj.

Esence života

Zamyslete se prosím nad svými vztahy a nad tím, kde můžete něco z tohoto aplikovat a spojit se tak s ostatními na mnohem hlubší úrovni. Když máme dobré vztahy, mysl se přirozeně stane velmi pokojnou a jsme schopni se vypořádat s více věcmi, máme lepší odolnost a více síly. Ale pokud máme špatné vztahy, obtížné vztahy a nebo dokonce žádné hluboké vztahy nemáme, vše v našem životě bude těžší.

Vztahy jsou esencí života a jsou také velmi hlubokou duchovní vědou. 🙏

Účelem jógy je spojení mezi duší a Nejvyšší duší. A toto spojení pak posiluje všechny vaše ostatní vztahy.

SLAVNÍ LIDÉ MOHOU DĚLAT SLAVNÉ SKUTKY 2

„Harér Náma Harér Náma... Kamkoliv jdeš, kohokoliv potkáš, tomu řekni o Krišnovi!“ Určitě se mnou budete všichni souhlasit, že neexistuje nic lepšího než opěvovat oddané Nejvyššího Pána opěvováním jejich služby, jejich úžasných skutků a jejich vznešených charakterů. Nejsem sice ještě ani kvalifikován tohle vše rozpoznat, nebo pojmenovat, ale podělit se s vámi, milí čtenáři, o milost v podobě inspirace do rozdávání knih Šríly Prabhupády určitě mohu.

A mohu, protože tyto příběhy jsou pro Prabhupádovy oddané, kteří tuto službu tak obětavě dlouhodobě vykonávají, „denním chlebem“. A mohu hlavně proto, že jsem dostal tu milost ty příběhy vyslechnout a předat dále. Samozřejmě by bylo mnohem lepší, nechat tyto oddané své příběhy vyprávět samotné, ale kvůli jejich nabitému programu to zatím není Bohužel úplně možné. Na společnosti oddaných, kteří rozdávají knihy, je totiž úžasné, že je velmi rychle vidět, jak jsou ochotni udělat vše, aby potěšili Šrílu Prabhupádu a celou Guru paramparu, a také, že svůj drahocenný čas opravdu nepromarnují. Že chtějí rozdávat knihy ŠP, a to za jakéhokoliv počasí, a to den za dnem, a to lidem, které v drtivé většině obsah našich knih ani nezajímá, je ohromující. Je to dokonale inspirující pro vykonávání jakékoliv jiné služby a je to nanejvýše ušlechtilé a velmi vznešené.

Pití nektaru

Tato služba je nejvyšší dokonalostí lidské bytosti, je-li vykonávána s oddaností a láskou. A věřte prosím, že tito oddaní se to takto opravdu snaží velmi upřímně dělat. Není totiž možné dlouhodobě vykonávat tuto juga dharmu bez transcendentálního nadšení a pevného odhodlání. Není možné stát se oddaným bez milosti oddaných. A tito oddaní tuto nejvzácnější věc na světě vlastní v plné míře.

Snad jen na sankirtanu můžeme zažít takový nektar v podobě probouzejících se podmíněných duší a být u toho, když Krišna tyto duše, nepochybně včetně nás samotných, inspiruje ze srdce zanechat hloupé snahy

o dosažení štěstí v hmotném světě. A to ještě musíme dodat, že opravdu naprosto úžasné může být též rozdávání lahodného prasádam, a vlastně, že úžasná je jakákoliv jiná služba, kterou vykonáváme s láskou a oddaností pro potěšení Nejvyššího Pána a Jeho oddaných. Takže vlastně není od věci říci, že se chceme stát oddanými Krišny jednoduše prostě proto, že je to jako pít toho nejchutnějšího nektaru. Toto vše jsou slova Šríly Prabhupády a Jeho žáků a na nás je jen je realizovat.

„Satan Kalousek“

Dnešní příběh mi vyprávěl jeden výjimečný oddaný, který, aniž by si to pravděpodobně vůbec uvědomoval, je pro mnoho z nás velkým zdrojem inspirace, odhodlání a názorným příkladem touhy o snahu dělat správně jakoukoliv činnost jako oddanou službu. Tak tedy: „Jednou jsem rozdával knihy Šríly Prabhupády jen tak »z parikramky«. To bylo období, kdy jsme měli na skladě hodně Krišna knížek a bylo potřeba rozdávat právě je. Musely ven! Vzal jsem si tedy deset knížek do tašky a deset do ruky a vyrazil do Prahy na Václavák.

Chvilí jsem zkoušel rozdávat dole kousek od Národní třídy a pomalu se přesouval do horní části celého náměstí. No a tam, symbolicky přímo jak se říká » pod koněm«, jsem potkal pána se sportovní taškou přes rameno. Říkám mu: » Dobrý den, my jsme mniši a rozdáváme tady knihy o Krišnovi.« Jelikož to byla právě Krišna knížka, nemélo cenu vysvětlovat mu cokoli jinak. Takže jen takhle jednoduše jsem mu řekl, co zde dělám a proč. Prostě jsem mu ji podal a požádal o příspěvek na dobrou věc. A on si ji opravdu bez většího vyptávání vzal.

Pak sundal tu velkou sportovní tašku, co měl na rameni, položil ji na zem, rozeplnul a Krišnu uložil k nějakým svrškům. Podíval se na mě a dal mi pětistovku. Tedy PĚT SET KORUN ČESKÝCH. No, a jak mi dával ty peníze, tak mi došlo, že ho vlastně odněkud znám.

A jelikož mne nejdříve napadlo, že je nějaký herec, tak mu to také říkám. On se na mne podívá a lišácky odpoví: » Já jsem Kalousek a platím za největšího satana v zemi.« Byl totiž v té době ministrem financí, a to ministrem asi docela tvrdým. Moc hezké však bylo, že když jsem se mu snažil vysvětlit, co tam dělám a proč ho zastavuji, neodbyl mě a opravdu poslouchal, co mu říkám. Také byl velmi přímočarý a nijak se nepozastavoval nad tím, jak si mohu dovolit ho neznat. Takže to byl vlastně velmi sympatický »satan« a doufám, že se k němu jednou dostanou i další knihy Šríly Prabhu-pády, které jsme mu společně s Trilókátmou prabhuem pak zaslali ještě poštou.“

V jednoduchosti a přímočarosti je opravdu síla.

Džaj Kéšava Prabhu kí džaj!

Šríla Prabhupáda kí džaj! 🙏

Sušenka a Nohavica

Jednou, řekla bych tak v roce 2010, ale nejsem si úplně jistá, jsem rozdávala v Táboře Gópináthy. Byly jsme tam s Tunga-vidjou a s Kalávatí na sankirtanu a byly to ty „starý, dobrý časy“, jak se pak vždycy říká a vzpomíná s nostalgií.

Akorát se kolem mě seběhla parta malých romských dětí, které začaly loudit: „Dej, paní, dej...“ Byly trochu ukoptěné, ale zároveň děsně milé, mohlo jim být tak do deseti, maximálně do dvanácti let. Necítila jsem z nich nějakou agresi nebo nátlak, spíš touhu jejich duší, které v tom mém košíku cítily Krišnu, se kterým se konečně

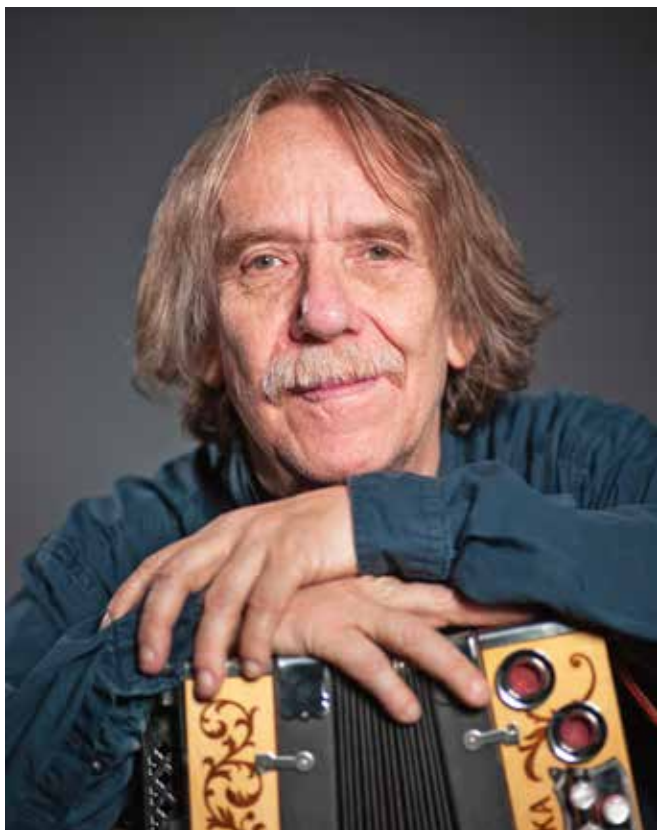
opět setkaly, a protože neměly žádné peníze, zkoušely ty skvělé karobovo-datlové sušenky ze mě vymámit pomocí sladkých úsměvů a „štěněcích pohledů“.

Samozřejmě, že by to člověk nemohl dělat pokaždé, protože by brzy přišel na buben, nicméně mi nad nimi v tu chvíli nějak změklo srdce a každému z nich jsem dala po balíčku sušenek. Bylo jich asi pět nebo šest. Byly úplně štěstím bez sebe. „Dyk, more, dík, joooj,“ říkaly mi a smály se a šly rychle pryč, asi abych si to snad ještě na poslední chvíli nerozmyslela.

Stála jsem tam a přemýšlela jsem nad tím, jestli jsem udělala dobře, nebo to byla spíš chyba, když ke mně skoro vzápětí přišel chlapík s povědomým obličejem. V první chvíli jsem si ho nikam nedokázala zařadit, ale pak mi to došlo. Usmíval se na mě Jarek Nohavica, kterého jsem zhruba od dvanácti poslouchala na takovém velkém kazeťáku, který nám s bráchou koupila máma. Pořád dokola jsem si pouštěla ty jeho písničky, vnímala jsem, jak skvělý je to básník, a byla jsem do něj tak trochu i platonicky zamilovaná, i když je pravda, že v těch mých představách vypadal trochu jinak, než jak vypadá doopravdy.

„Hm, tak to se teda pomějou,“ řekl mi můj někdejší idol.

Usmála jsem se na něj nazpátek a řekla: „No jo, když já nevím, jestli za mnou třeba nepijde v přestrojení Krišna nebo Rádhárání a nezkouší, jaké mám srdce, jestli je čisté, nebo jsem natolik lakomá, že se o Ně nepodělím s někým, kdo o to tolik prosí.“

Kdo chodil na sankirtan, tak ví, že někdy z vás vypadne něco, co jste vůbec neplánovali, a jenom překvapivě posloucháte sami sebe, co to vlastně povídáte.

Koukali jsme teď oba dva a na nějaké podvědomé úrovni jsme cítili, že to, co říkám, je vlastně pravda a že tomu oba dva dobře rozumíme.

„Tak já si vezmu taky,“ řekl mi a hrábl si do košíku pro další Gópínáth.

„Chcete za to něco?“ zeptal se.

„No, něco od srdce,“ odpovídám mu s jistou dávkou bezstarostnosti. Tak přece Nohavica, že ano, taková hvězda, říkám si. Tentokrát to s tím příspěvkem určitě vyjde!

„Hm, něco od srdce? Dám vám něco duchovního,“ říká mi mnohoslibně a nakloní se ke mně. Je zima jak v Rusku, a jak dýchá, má na svém ikonickém zrzavém

kníru pod nosem namrzlé takové dva malé miniram-poušky. Zmrzlou vodu z nosu. S tím svým knírkem se pak přiblížil k mým rtům a dal mi na ně pusou.

V šoku jsem ztuhla a byla jak v Jiříkově vidění, jako brahmačáriní jsem opravdu nic podobného neočekávala. Bylo na něm ale vidět, že to myslel naprosto nevinně a že v jeho pojetí to byla ideální a adekvátní odměna za sušenky z mého košíku, protože to udělal přece z čistého srdce a nezištně.

„Tak díky moc, Sušenko,“ loučí se se mnou s Gópínáthem v ruce.

„Haré Krišna,“ říkám mu na to já.

„Haré Krišna,“ odpoví legendární písničkář a pomalu mizí v dálce.

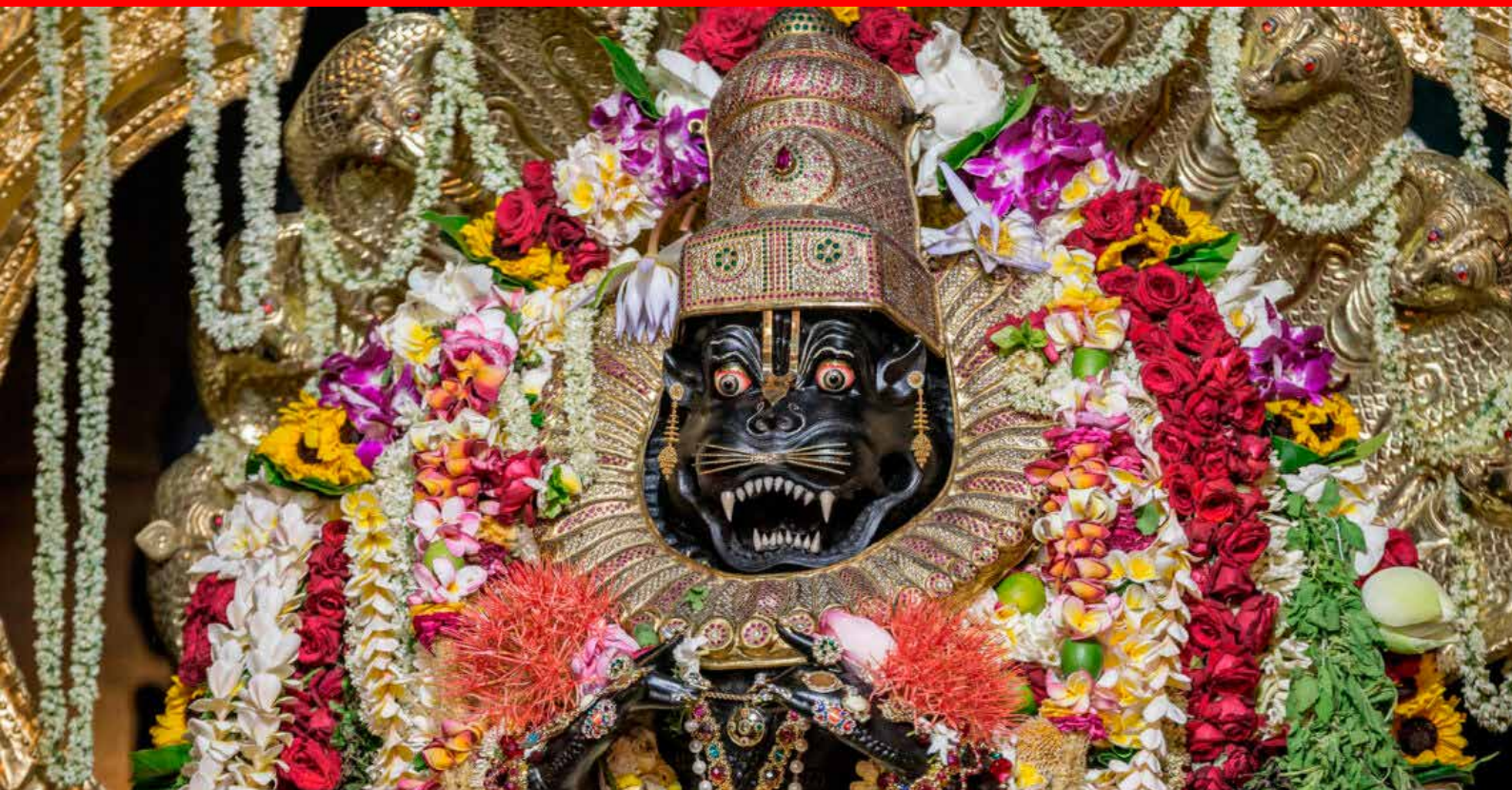
Džalángí déví dásí 🙏

Šrí Nrisinha Vaibhavitsava

Oslava dokončení největšího Nrisinhadévova chrámu na světě 29. února až 2. března 2024

V Chrámu védského planetária (Temple of Vedic Planetarium) proběhne nanejvýš příznivý a historický třídní festival na oslavu oficiálního otevření Nrisinhadévova „křídla“ v TOVP. Celý festival bude živě přenášen na Mayapur TV.

„Oddaný, který postaví překrásný chrám Pána Nrisinhadéva, bude osvobozen od všech hříšných reakcí a vstoupí na vaikunthské planety.“ Narasinha Purána

Je třeba se cítit

V náladě bezmocnosti oddaný procitěně volá Křišnu: „Ó Křišno! Jsem slabý a bezmocný. Pomoz mi, prosím!“ Šríla Prabhupáda nám říká, jak pouze ti, kdo rozvíjejí tento sklon, mohou Pána vroucně volat.

Bezmocný člověk může pronášet svaté jméno Pána procitěně, ale ten, kdo totéž svaté jméno pronáší ve stavu velké hmotné spokojenosti, nemůže být tak upřímný. Hmotně povýšení lidé možná příležitostně pronášejí svaté jméno Pána, ale nejsou schopni to dělat kvalitně.

Šríla Bhaktivínóda Thákura projevuje tento postoj v Šaranágati (píseň 3, verš 6): „Jsem naprosto bezmocný. Bez Tvé milosti je všechno ztraceno. Prosím poskytni mi útočiště u svých lotosových nohou.“

Když se Džaladúta blížila k americkému pobřeží, napsal Šríla Prabhupáda do deníku: „Můj Guru Mahárádž mi nařídil vykonat tuto

misí, ale já nejsem tohoto úkolu hoden a nejsem schopen ho splnit. Jsem velmi pokleslý a bezvýznamný. Proto Tě žádám o milost, můj Pane, neboť jsi nejmoudřejší a nejzkušenější ze všech.“

V tak pokorném a bezmocném stavu myslí se oddaný může upřímně modlit ke Křišnovi a Jeho oddaným o pomoc. Tímto postojem, který Křišnu těší, se nepatrná, bezmocná živá bytost stává skutečným hrdinou. Neomezeně mocný Pán Křišna povznáší tuto upřímnou duši a zmocňuje ji, aby konala stále více a více oddané služby.

Hrdinští oddaní se proto prohlašují za bezmocné, ale tím, že přijímají plné útočiště u Křišny a praxe oddané služby, dosáhnou úžasných výkonů.

Silný sádhaka je ostražitý

Další důležitou vlastností, která vede k silné sádhane, je ostražitost. Být ostražitým znamená mít se pečlivě na pozoru před možným nebezpečím. Jak praví rčení (často připisované Thomasovi Jeffersonovi): „Věčná bdělost je cenou za svobodu.“

Toto prohlášení se shoduje s těmi, která Křišna uvádí v Bhagavad gítě, kde opakovaně říká, že skutečnou svobodou je oproštění se od sužujících diktátů smyslů a že s touto svobodou bychom se měli rozhodnout sloužit Jemu místo máji. Tato neomezená svoboda praktikovat oddanou službu závisí na naší bdělosti; musíme ovládat mysl a smysly. V Bhagavad gítě 2.64 Křišna vysvětluje, jak svoboda získat milost Pána vychází z násled-

dování usměrňujících zásad: „Kdo je ale prostý veškeré připoutanosti i odpoutanosti a dokáže ovládat své smysly pomocí usměrňujících zásad svobody, toho může Pán obdařit svou úplnou milostí.“

Aby si člověk zasloužil tuto svobodu a aby si ji především uchoval, musí být opatrný. Stručně řečeno, zachování zdravého strachu z máji je ve skutečnosti usměrňující zásada pro ty, kdo následují silnou sádhanu. Ve svém výkladu k Bhágavatamu 7.6.5 Šríla Prabhupáda tuto opatrnost komentuje: „Zdravě uvažující osoba má proto vždy strach z poklesnutí. Toto je zásada – nikdo by neměl ze svého vznešeného postavení poklesnout. Nejvyššího životního cíle lze dosáhnout, dokud je tělo zdatné a silné. Měli bychom tedy žít takovým způsobem, abychom si stále udržovali dobré zdraví a jasnou mysl a inteligenci, což nám pomůže poznat, co je životní cíl a co život plný problémů. Uváživý člověk musí jednat tímto způsobem – učit se rozlišovat dobré od špatného, a dosáhnout tak cíle života.“

Stejný opatrný postoj vidíme v myšlenkách i těch nejpokročilejších oddaných. Prahlád například říká Pánovi Nrisinhadévovi ve Šrímad Bhágavatamu 7.9.16: „Ó mocný, nepřekonatelný Pane, který jsi tak laskavý k pokleslým duším, za své vlastní činnosti jsem se dostal do společnosti démonů, a nyní se proto hrozím podmínek, ve kterých v tomto hmotném světě musím žít. Kdy jen nastane ta chvíle a Ty mě zavoláš do útočiště u svých lotosových nohou, jež jsou konečným

it bezmocným

cílem skýtajícím vysvobození z podminěného života?”

Je důležité, aby si ti, kteří dělají pokrok v duchovním životě, uvědomili, jak je tento zdravý strach z máji nedílnou částí pokory. V Brihad-bhágavatámritě (2.5.222, komentář) Nárada Muni vysvětluje Gópa-kumárovi, že bezvýhradná pokora je nezbytným předpokladem pro dosažení čisté lásky ke Krišnovi. Tamtéž Sanátana Gósvámí poznamenává, že zdravý strach z máji je jedním z příznaků takové pokory: „Někdo by mohl říci, že sklon považovat se za velmi pokleslého lze vidět také u osob, které jsou jen lenivé, nebo těch, kteří opustí příznivou práci nebo se dopouštějí hříšných činů. Proto Nárada upřesňuje, že ten, kdo má skutečně dainju (bezvýhradnou pokoru), je obdařen všemi dobrými vlastnostmi; například dodržuje pozitivní a negativní zásady, je osvobozen od falešného ega a má zdravý strach z hmotného života.

Naproti tomu ti, kdo se připojí k hnutí vědomí Krišny, ale jejichž praxe oddané služby se časem stane ležérní, mohou nevědomky sejít z cesty, jen aby byli znovu zajati Krišnovou klamnou energií. Šríla Prabhupáda tuto pravdu potvrzuje: „Klamné metody přírody jsou dvou druhů: jedna je zakrývající energie a druhá stahující energie. Příroda na nás působí dvěma způsoby. Tak jako si někdo může pomyslet: ‚Zde je pěkné hnutí, Krišny si vědomé hnutí. Budu se na něm podílet.‘ A příroda diktuje: ‚Proč bys tam chodil? Nechoď tam. Lep-

ší je si takto užívat.‘ Tato stahující energie ho svede z cesty. A další je zakrývající energie. Zakrývající energie znamená, že osoba, neboli živá bytost, může být v tom nejudpornějším stavu, přesto si myslí, že je šťastná.

Strach z poklesnutí

Benjamin Franklin, který ve Filadelfii založil první hasičskou společnost, vytvořil užitečnou poučku: „Unce prevence vydá za libru léku.“ Šríla Prabhupáda tuto usměrňující zásadu znovu shrnuje: „Rozumný člověk se proto vždy bojí poklesnutí ze svého postavení. To je usměrňující zásada. Nikdo by neměl poklesnout ze svého vznešeného postavení.“

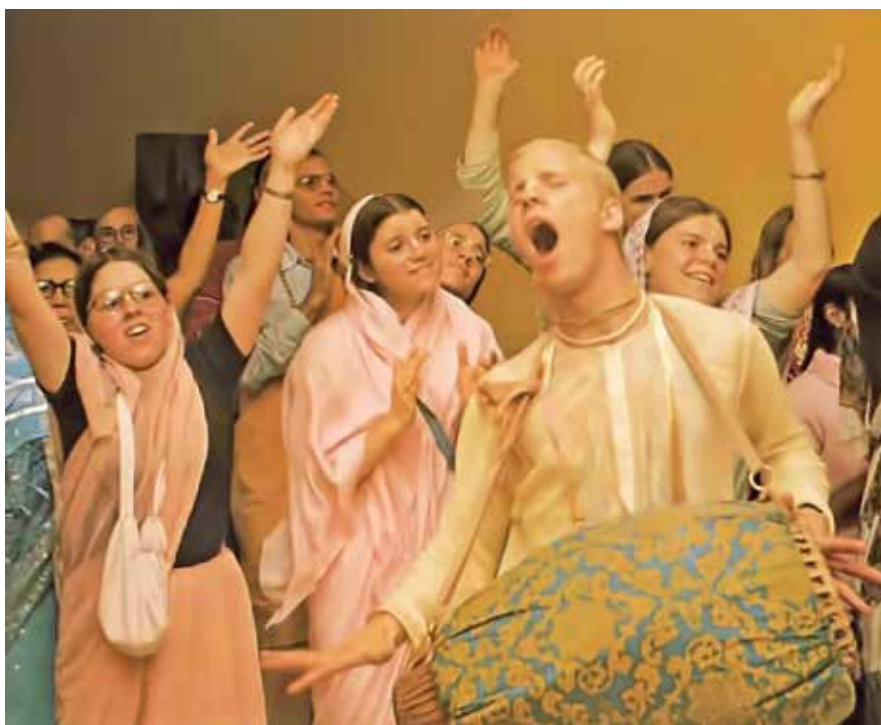
Tímto způsobem je opatrnost přesvědčením striktního, vážného a upřímného oddaného prakti-

kujícího oddanou službu. Takový pokročilý oddaný zůstává skromný a uvažuje: „Nejsem osvobozený; ani nemám právo na pocty.“

Tato pokora neboli oproštěnost od pýchy v sádhakovi také podporuje ostražitost, povědomí, že májá může zaútočit kdykoliv a z jakéhokoliv důvodu. Májá je tak zkušená, že dělá návrhy ušité na míru každé oběti, pracuje jemnými způsoby, aby využívala největší slabiny té osoby. Pro většinu je nejslabším místem a dveřmi, jimiž májá vstupuje, pýcha. V okamžiku, kdy si oddaný pomyslí „Jsem pokročilejší než ostatní“ nebo „Protože jsem osvobozený, mohu v praxi bhakti polevit“, otevírá dveře máji, aby vstoupila do jeho života.

Proč je pýcha v duchovním životě tak zhoubná? Pýcha plodí náladu požitku, která zase přináší

Ten, kdo má skutečně daimju, bezvýhradnou pokoru, je obdařen všemi dobrými vlastnostmi.

ležérnost. A ležérnost ho přesvědčí, aby se vzdal posilující každodenní praxe oddané služby nebo, v horším případě, urážel jiné živé bytosti, nebo, ještě hůře, urážel oddané Pána.

Aby ospravedlnil svou ležérnost, rozvíjí pocit nároků. S tímto přístupem si myslí: „Udělal jsem toho v minulosti tolik, zasloužím si zvláštní zacházení; mohu brát praxi zkrátka; mohu s ostatními zacházet hrubě nebo s opovržením.“ Život s těmito zákeřnými příbuznými nároku přitahuje máju, aby zůstala trvale v mysli a srdci, a oddaný život je potlačen.

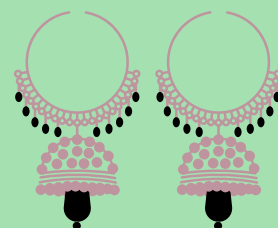
Duchovní pokrok není levný. Svoboda je tedy pro ostražitě, což Krišna potvrzuje v Bhagavad-gítě (5.7): „Toho, kdo jedná s vědomím Krišny a je čistou duší ovládající mysl a smysly, mají všichni rádi a on má rád je. Přestože je stále činný, nikdy se nezaplétá.“ 🙏

govindashop.cz

GOVINDASHOP

SOUKENICKÁ 27, PRAHA 1
CHRÁM LUŽCE 48

ŠÁSTRA DÁNA 2023

Když jsem před mnoha lety zjistil, kolik oddaných i v Česku přišlo k vědomí Krišny přes knihovnu, byl jsem tím počtem hodně ohromen. A tak se v dubnu roku 2006 zrodil nápad na program Šástra Dána. Od té doby se každý rok umístí zhruba 1 500 až 2 500 kusů vaišnavské literatury na místa, kam je po přečtení lidé opět vrátí, aby si je mohl zapůjčit a přečíst ještě i někdo jiný.

První roky jsme kromě městských knihoven umísťovali knihy také do pražských čajoven, do téměř všech vazebních věznic ČR, knihoven Armády ČR, gymnázií, dětských domovů, čítáren univerzit, ale také do nemocnic, jako odměnu za darování krve. Od roku 2010 systematicky navštívujeme jednotlivé okresy naší republiky, a snažíme zanechat knihy ve všech městech a vesnicích každého okresu, a to úplně všude, kde si je lidé opakovaně půjčují a vracejí.

Šest tisíc knihoven

Účelem programu Šástra Dána je systematicky rozdávat vaišnavskou literaturu do obecních a městských knihoven, kterých je v Česku něco přes šest tisíc. Ve společnosti je urgentní potřeba, aby všichni lidé měli v každém městě, ale i na každé dědině k dispozici knihy Šríly Prabhupády.

Distribuce funguje tak, že pokud někdo chce, ale nemůže rozdávat knihy Šríly Prabhupády přímo na ulici, může přispět na tento program, my nakoupíme knihy od BBT a umístíme je do knihoven, škol, atd. A tak může kdokoli získat nezměrný prospěch z tohoto sankírtanu. Za příspěvky od přispěvatelů nakupujeme knihy

napsané Šrílou Prabhupádou (BBT knihy). Knihy duchovních učitelů ISKCONu jsou našemu programu věnovány (většinou je věnují žáci těchto učitelů) za účelem umístění do knihoven.

Nadčasové poznání

Vesnické a městské knihovny jsou cílem naší snahy, ale když už navštívíme jednotlivá města a obce, zanecháme knihy také na místech, kde si je lidé mohou půjčit a zase vrátit k přečtení pro další lidi. A tak ve městech a obcích zavítáme také do škol, dětských domovů, gymnázií, atd. a zodpovědným osobám předáme knihy pro jejich instituční knihovny. Malé knihy, jako např. kniha Návraty a časopis „Hnutí Haré Krišna“ umísťujeme také do čekáren veřejných institucí a služeb, jako jsou kadeřnictví, fitness centra, tattoo studia,

Částka není tak velká, ale prospěch nezměrný.

Jestli se někdo najde nebo ne, není úplně důležité. Je to spíše příležitost pro kohokoli být „příčinou“ zaplnění obecních knihoven jednoho celého okresu České republiky knihami Šríly Prabhupády. Je to tak velká šance získat milost Šrí Čaitanji Maháprabhua!

Pět okresů

Děkujeme moc a moc

těm několika podporovatelům tohoto programu, díky kterým jsme v uplynulém roce 2023 rozdali 2 362 kusů literatury, z toho 1 873 knih Šríly Prabhupády. Zbytek byly knihy duchovních učitelů ISKCONu a magazíny. To vše do pěti okresů: okres Znojmo, okres Česká Lípa, okres Liberec, okres Děčín a okres Jablonec nad Nisou. Ostatní prosíme o požehnání a přání, abychom mohli alespoň do osmi let dokončit distribuci do té zbylé (moravské) části České republiky.

Krišné matir astu!

Za velmi odhodlaný tým programu Šástra Dána

Váš služebník

Ačjuta Gótra dás

čekárny Policie ČR, kosmetická studia či studia manikúry, a zde si lidé mohou zkrátit čas čekáním čtením nadčasového poznání.

Třicet tisíc

S programem Šástra Dána distribuujeme knihy Šríly Prabhupády a duchovních učitelů ISKCONU už bezmála 18 let, a za tuto dobu jsme umístili 29 681 kusů vaišnavské literatury. Mnoho posledních let jsme rozdávali vždy do pěti okresů za rok. Před rokem nám však vypadl hlavní sponzor, a nyní to od tohoto roku vypadá, že začneme rozdávat do jednoho nebo maximálně do dvou okresů za rok.

Proto vyhledáváme výzvu. Před pár lety Muni prija prabhu zasponzoroval knihy Šríly

Prabhupády pro distribuci do celého okresu Prostějov, a za tento počín nese prospěch z každé zapůjčené transcendentální knihy v každé obci jeho okresu. Kdokoli by chtěl získat podobný prospěch, prosím ozvěte se mi, můžete sponzorovat knihy pro celý okres, který si vyberete.

Okres Jablonec nad Nisou - obec Železný Brod, 1000 čten.

BHAKTI SANGA 2024

rekreační areál Hrachov u Sedlčan 10. až 17. 8. 2024

Když jsem se poprvé dozvěděl od oddaných, že by se po letech opravdu mohl do naší játry vrátit letní tábor, byl jsem nadšený. Pamatuji si několik pokusů o oživení této tradice, která vychází z touhy sdružovat se a společně zpívat v kirtanu. Organizovat takto náročnou akci ale není vůbec jednoduché, protože už jen sehnat vhodný areál s kuchyní za přijatelnou cenu je náročné. Sám jsem se hledání účastnil, když nám bylo jasné, že festivaly v Protivanově píší svoji závěrečnou kapitolu. Ale nepředbíhejme.

Duchovní inspirace

Madhumangala prabhu mě oslovil, jestli bych nemohl napsat pár vět o letním táboře. Za šest měsíců už tu zase bude!!!! Paráda! Když vzpomínám na letní tábory, tak to byla vždy velká duchovní inspirace, která měla jednu velmi magickou vlastnost. Došlo mi to až o mnoho let později, v dobách, kdy jsme tuto událost neměli. V Protivanově jsme se totiž vždy sešli všichni, ze všech koutů republiky.

Džanmáštami se každý rok organizovalo také celorepublikově, ale zvlášť když byl tento festival v týdně, tak se nás nikdy nesešla

ani polovina co na táboře. Oddaní z celých Čech i z celého Slovenska se sjeli na týden do boskovických lesů, do rekreačního areálu u Protivanova. Tím jsme o sobě měli neustále povědomí. Během roku jsme se částečně setkávali u dalších příležitostí, ale nikdy už ne v takovém počtu.

Letní celojátrový tábor byl vždy tmelící prvek, díky kterému jsem věděl třeba, že pro mě ve vzdáleném zákoutí republiky je nějaké Nāma Hatta centrum, kde se oddaní pravidelně setkávají a zpívají společně v kirtanu svatá jména Krišny. I když jsem tam nikdy nebyl, ty oddané jsem znal. Znal jsem je z letního tábora. Tímto způsobem jsme se znali všichni a všichni jsme věděli, kde se co během roku děje.

Opravdová výzva

Poprvé jsme organizovali tábor v roce 1998, jestli si to dobře pamatují. Organizoval jsem tenkrát kuchyň s Radhēšou Prabhuem, který měl na starosti vaření. Byla to naše první velká akce. Opravdu výzva. Vše bylo poprvé. Modrým mercedesem jsme z Góvindy v Soukenické

Svařování bhakti

Za šest měsíců začínáme. Určitě si udělejte čas a přijďte na celý týden. Budeme svařovat naše vlastní mléko bhakti. Budeme ho celý týden míchat a svařovat. Bude houstnout. Během procesu vaření se bude rychle odpařovat nepotřebná voda a na konci zůstane jen nektar. Stay High Forever kirtan bude každý den. Jsou pozvaní i zahraniční hosté a kirtan lidři. Mezi pozvanými jmény jsou:

Bhaktivaibhava Svámí

Bhakti Vigjána Gósvámí

Džanánanda Gósvámí

Krišna Kšétra Svámí

Trivikrama Svámí (potvrzeno)

Mádhavánanda Prabhu (potvrzeno)

Bhadra Prabhu (potvrzeno)

stěhovali snad celou restauraci. Hlavou mi teď problesklo, jaká to byla velká akce. Góvinda se na celý týden zavřela. Oddaní z celé játry omezili své každodenní služby a všichni jsme se sešli na jednom místě, kde vzácní hosté iniciovali Krišna kathá a vedli nezapomenutelné kirtany.

Stay Figh Forever

Vzpomínek je hodně, ale asi jedna vyčnívá nad všechny. Suhótra Mahárádža pořádal svůj Stay High Forever kirtan, kdy tři hodiny v kuse zpíval jednu stejnou melodii. Žádné vnější změny. Vše se koncentrovalo na kvalitu,

hloubku a absorbování do svatého jména. Mahárádž byl mystik, který i nás naprosto nekvalifikované bhakty dokázal uvést do vnitřní podstaty bhakti. Nelze to vysvětlit slovy ani rozumem. To šlo jen zažít.

Kdo zažil Stay High, už nikdy nebyl a nikdy nebude osobou, kterou byl před tímto kirtanem. Změní vám to celou osobnost, váš pohled na svět, na sebe sama, na oddané a na oddanou službu Krišnovi. Je to tak intenzivní duchovní zážitek, který se dá okusit jen při zvláštních příležitostech. A takovou příležitostí jsou zcela jistě letní setkání Bhakti sanga.

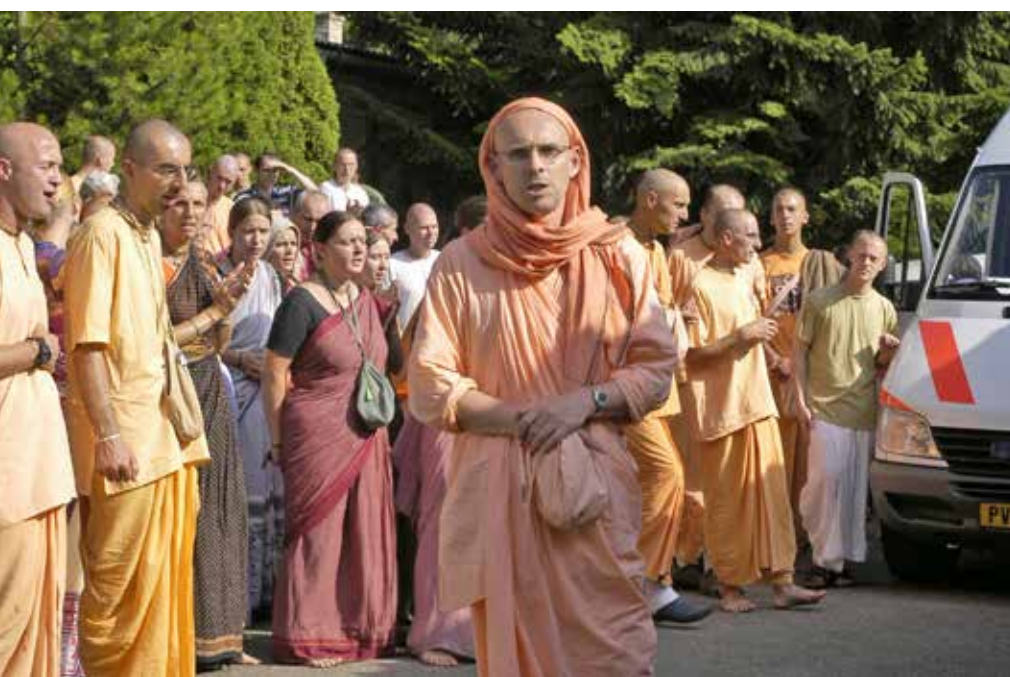
Učitelky a transcendentální animátorky si připravily bohatý program pro děti všech věkových kategorií. Tým kuchařů už chystá úžasné menu pro Božstva, které nasytí všechny návštěvníky prasadam, milostí.

Stačí se jen registrovat

Na závěr bych chtěl rád vy zdvihnout, že Bhakti sanga 2024 festival organizují oddaní grihashtové ze své vlastní vůle, motivováni touhou znovu spojit oddané z celých Čech i z celého Slovenska. Vzali na sebe celou tíhu organizace i tíhu finančních závazků. Proto je důležité se co nejdříve registrovat a zaplatit zálohu, ať mají klidné spaní a mohou se soustředit jen na kvalitu programu a vaše pohodlí během celého festivalu.

Pro vás je to naopak velice jednoduché. Stačí se registrovat. Pak se budou věci dít. Vlak s transcendentálními zážitky se

Registrace na www.bhakti-sanga.info

rozjede a nikdo nezůstane bez Krišnovy milosti. Pojdme zažít juga dharmu na vlastní kůži. Společné zpívání svatých jmen Krišny je jediná cesta. Je to ta jediná cesta. Vždyť víte, jediná cesta. Zpátky ni krok...

Transparentní účet festivalu:
2600652378/2010 🙏

Prabhupáda znal mentalitu oddaných

V roce 1972 začali oddaní při rozdávání knih nosit karmí oblečení, hlavně proto, že je vyhazovali z nákupních center. Mysleli si, že když budou nosit západní šaty, nikdo si jich nevšimne, a pak zjistili, že když je mají na sobě, jde jim to lépe. Vznikl spor o to, zda by se to mělo dělat, nebo ne. Mnoho oddaných, jako jsem byl tenkrát i já, kteří dělali přímé kázání, pohoršovalo nošení karmí oblečení, ačkoliv jsme ho dříve nosili.

Během maratonu v roce 1973 se naše skupina v San Diegu rozhodla, že půjdeme ven v dhótí a kurtách a ženy budou v sári. Cítili jsme, že pokud budeme mít víru a čistotu, budeme úspěšní, a začali jsme dosahovat velmi dobrých výsledků. Byli jsme u vytržení a pomysleli jsme si: „Podívejte se, nemusíme nosit západní šaty. To je kompromis. Je to jen pro slabší oddané, kteří nemají víru.“ Cítili jsme se hrdí a považovali jsme se za charakterní a čisté a byli jsme velmi nadšení, že jsme mohli napsat dopis Prabhupádovi, ve kterém jsme mu řekli o našem úspěchu. Mysleli jsme si, že to Prabhupáda ocení a řekne všem ostatním oddaným, aby nenosili západní šaty.

Ale Prabhupáda, který všechno věděl a byl odborníkem, odpověděl: „Ano, pokud se necítíte dobře v západním oblečení, můžete nosit dhótí.“ Rozbil naši falešnou pýchu. Mysleli byste si, že by to mělo být naopak, že „Pokud se necítíte dobře v dhótí, můžete nosit západní šaty“, ale Prabhupáda řekl: „Pokud se necítíte pohodlně v západním oblečení, nemám námitek; můžete nosit dhótí.“ Byli jsme pokořeni. Naše ego prasklo. Prabhupáda znal mentalitu oddaných. Byl takový odborník, že dokázal říct správné věci správné osobě.

<https://srilaprabhupadalila.org>

Mahátmá dás

O koření

Dnes si řekneme detailněji o některých běžně používaných druzích koření, a to jak z indické, tak z české kuchyně. Téměř každé koření totiž není jen dochucovadlo jídla, ale je to i léčivá bylina, proto se jimi ájurvéda detailně zabývá a používá je nejen k dochucení jídel, kdy takové množství obvykle nedosahuje účinné léčebné denní dávky, ale i k řešení různých zdravotních problémů.

Protože máme dva měsíce po Vánocích, začnu s těmi druhy, se kterými se v tomto období setkáme u nás nejčastěji, protože se používají do cukroví, a které na českém vánočním stole nesmí chybět. Velmi mnoho druhů koření se dává do snad nejtradičnějšího druhu cukroví, a to jsou perníčky. Každá rodina má sice svoji vlastní směs koření do perníčků, ale určitě se v každé z nich najde skořice a hřebíček a často také kardamom a zázvor.

Skořice

Pro sladké pečení a zimní období je nejtradičnější skořice. Toto původem exotické, ale pro nás už běžné koření, má nejen zahřívací efekt na tělo a sladkou chuť. Podle ájurvédy snižuje vátu a kaphu a ve velkém množství zvyšuje pittu. Lze ji použít pro léčbu nachlazení, chřipky, zánětu dutin, průdušek i onemocnění plic. Také podporuje slabé trávení, snižuje kyselost a plynatost. Má i antibakteriální účinky, působí proti

kvasinkám a plísním a také snižuje hladinu cukru v krvi a zvyšuje citlivost buněk na inzulín.

Je bez kontraindikací, jen v těhotenství se nedoporučují vysoké dávky, ale pouze jako koření. Používá se prášek z kůry 1 až 4 gramy až čtyřikrát denně, případně nálev z půl čajové lžičky skořice v 200 mililitrech vody 2 až 3krát denně.

Hřebíček

Dalším zajímavým kořením do perníku je hřebíček, který má pálivou a hořkou chuť a chladivý efekt. Je poměrně známý svým použitím při bolesti zubů a také zánětu dásní, protože má analgetické a antibakteriální účinky. Působí ale analgeticky i při bolesti hlavy (jako éterický olej). Nedoporučuje se ve formě éterického oleje užívat vnitřně. Nejjednodušší možností pro použití v ústní dutině je rozžvýkat přímo hřebíček a pak jej vyplivnout. Účinná dávka pro vnitřní použití je 1 až 3 gramy denně. Nedoporučuje se používat při vysoké pítě a zánětlivém stavu organismu.

Kardamom

Poměrně běžné koření i mimo sladké pečení je kardamom, který snižuje vátu a kaphu a zvyšuje pittu (při větších dávkách). Zvyšuje také trávicí oheň, snižuje plynatost, lze ho využít při nachlazení, škrábání v krku a chrapotu. S oblibou se přidává do mléka nebo jogurtu proti zahleňujícímu vlivu mléčných výrobků. Účinná dávka je 0,5 až 1 gram prášku buď v nálevu, nebo

přímo po jídle. Nedoporučuje se při vysoké pítte a při žaludečních a dvanácterníkových vředech.

Zázvor

Další velmi známé koření, které se v některých receptech přidává do perníčků, je zázvor. Má páli-vou chuť a zahřívací účinky. Je to často používané koření, u něhož obvykle každý zná jeho zahřívací účinky při nachlazení zejména jako čaj. Ale zázvor má mnohem širší účinky a i čaj z něj se svými účinky poněkud liší podle toho, zda je z čerstvého, nebo sušeného zázvoru. Sušený zázvor centrálně prohřívá celý organismus, ten čerstvý zvyšuje prokrvení periferií, takže vede k jejich prohřátí a podporuje pocení. Další účinky se také poněkud liší – sušený zázvor je více protizánětlivý a má detoxikační účinky. Čerstvý zázvor zase více podpoří náš trávicí oheň a je účinný při jakékoliv žaludeční nevolnosti (nejen té cestovní). Pro ženy má zázvor ještě jeden pozitivní přínos – dokáže snížit křeče v prvních dnech menstruace. Vědeckými studiemi byl prokázán i jeho vliv na ředění krve (proto pozor na jeho vysoké dávky spolu s léky na ředění krve).

Účinná denní dávka se pohybuje kolem 4 gramů čerstvého a 1 až 3 gramy sušeného za den, v případě čaje

nálev až z 10 gramů čerstvého oddenku. Velmi účinná je také čerstvá šťáva, které se užívá 5 až 10 mililitrů denně.

Nemá žádné závažné kontraindikace, jen pro těhotné by se měla dávka sušeného zázvoru pohybovat do 2 gramů, a pozor by si na něj měli dát lidé se žlučovými kameny, protože u nich není vhodné podporovat vylučování žluči, a lidé s nízkou srážlivostí krve by neměli překročit 3 gramy denně, zejména pokud užívají léky na ředění krve.

Muškatový oříšek

Na závěr se zmíním o méně používaném koření, které také do perníčků patří, i když jeho léčebné účinky nejsou tak známé. Jedná se o muškátový oříšek, který má sladkou a trpkou chuť a je zahřívací. Má pozitivní účinky na trávení, ale také může pomoci s vyvoláním menstruace, proto se nedoporučuje těhotným ženám (samozřejmě v dávkách jako koření a při nepravidelném užívání je bezpečný). Má však i jeden zápor, a to jsou jeho psychoaktivní účinky, které se však projevují až při vysokých dávkách (do cca 25 gramů), takže opět jako koření ho nemusíme vyřazovat, pokud je nám jeho chuť a vůně příjemná. 🌿

Zdravá varianta mlsání jen tak na lžičku, ale také na palačinky, na pečení, do smoothie, na kaše, na pečivo...

Obsahuje pouze základní suroviny prémiové kvality a díky přidanému ghí je krémové konzistence.

Složení: Bio lískové ořechy, Bio med, Bio ghí - máselný tuk, vanilka a karob

**SLADKÁ A DOBRÁ
GHÍTELA = ZÁZRAK!**

nakuphrou.cz

NĚCO VÍC!!!

V roce 2017 mě na Padajátře v Čechách společně s dvěma dalšími oddanými srazilo auto, jehož řidička dostala epileptický záchvat a v plné rychlosti najela do naší desetičlenné harinámové skupiny.

Zastavila se až nárazem o benzínový sloupek, v místě, kde se čerpají pohonné hmoty do aut. Já jsem zůstal mezi sloupkem a tím autem, ostatní dva leželi na silnici. Prý letěli jak hadrové panenky, ale o mně se ani v prvotním šoku nevědělo, protože jsem zůstal zaklíněný mezi autem a sloupem na benzínové pumpě. Nic si z toho nepamatuju. Nic.

Aby mě vůbec mohli vytáhnout, museli nejdřív odtáhnout to auto pryč. Hlavně se ale v prvních chvílích všichni věnovali těm, co leželi na silnici, protože já jsem prý jasně vypadal, že jsem to nepřežil. Odtáhli auto a hle, přežil jsem!

Ta ženská mohla strhnout svůj volant o pár vteřin dřív a my bychom ji s harinámem viděli před sebou, zrovna jsme procházeli tou benzínkou, nebo to auto mohla strhnout o pár sekund později, a my jsme to mohli vidět za sebou, jak naráží do benzínky. Ale ne, udělala to přesně v ten okamžik, aby do nás mohla vjet. Otázka, proč mi to Krišna udělal, mi rezonovala v hlavě ještě dlouhou dobu potom, ale to je zas jiný příběh.

„Vyber si!“

Přežil jsem, ale dali mě do umělého spánku, mé zničené tělo a hlavně plíce vypovídaly službu. V umělém spánku jsem byl 12 dní, byl jsem blízko smrti, tak blízko, že přes spoustu různých halucinací a snů jsem ji při jednom zcela odlišném zážitku slyšel. Tak blízko jsem jí byl. Byl to takový zcela odpoutaný, ale zároveň obezřetný a velmi blízký hlas: „Tak co chceš? Chceš žít a trpět, nebo zemřít a se vším skončit? Vyber si!“ A před očima jsem spatřil výjev, kdy jsem si mohl vybrat mezi životem a smrtí. Na jedné straně u levé ruky gumový pytel na mrtvolu a hlas, který mě nabádal, ať si tam vlezu a zemřu. A po pravé ruce skupinka zmrzačených těl, ale

živých, doufajících, že budou žít. Chtělo se mi do toho gumového pytle na mrtvolu a vše skončit, ale zároveň mě něco táhlo zpátky. Trvalo to věčnost a zároveň jen pár chvil, a nakonec jsem se obrátil k životu.

Dodnes si myslím, že to bylo díky oddaným, kteří se za mě modlili. Že mě vytáhli do života. Kvůli tomu, že se to stalo na Padajátře a že jsme byli sledováni celou českou játrou a následně i celým světem, jsme oba vážně zranění dostali ohromnou podporu, oddaní za nás dělali kirtany, zpívali mantry na ochranu, v mnoha chrámech dělali jagju za naše životy. Dali se dohromady jako jedna velká rodina, aby její členové byli ochráněni.

Neuvěřitelně odvážné bytosti

Nejedna osoba mi potom říkala, že to bylo speciální období, kdy se celá játra semkla a myslela na nás, abychom

prežili. A že cítili ohromnou příležitost poznat vaišnavy z té dobré, vlastně nejlepší stránky. Někdy rozhádaná komunita najednou držela při sobě. Rodina táhla mě a ještě jednoho oddaného svými modlitbami ze spárů smrti. Někdo pro mě prý zpíval 16 kol navíc, abych o ně nepřišel, když jsem sám nemohl. Pak mi posílali peníze. Po uzdravení jsem je musel prosit, aby mi už nic neposílali, že už to stačí. Dostali jsme podporu z celého světa.

Už je to pár let a vzpomínky na to slábnou, ale co mi to nejvíc připomíná, jsou moje cesty na Ukrajinu za oddanými v době války. Společně s oddanými z Food for All London jsem již podnikl několik cest za oddanými, kteří i přes šílenou situaci, která tam je, neodjeli a rozdávají prasádam, chodí na harinámy a slouží Krišnovi, jak to jen jde. Jsou to neuvěřitelně odvážné bytosti.

Je to pro mě jako poutní cesta, trochu zpátky v čase, trochu výš v duchovním životě. Doma nechávám jistotu, pohodlí i status quo, a taky ten koncept, že oddaná služba je hlavně naslouchání a opěvování a potom uctívání Božstev. Anž bychom se měli s kým poměřit, zaběhneme jednou týdně do chrámu, pravidelně čteme, dvakrát za rok vyrazíme na víkendový kirtan a jednou za rok na nějaký ten retreat, ideálně o vztazích nebo zpívání Svatého jména. Stačí to??

Víc než Kártik ve Vrindávanu

Tato poutní cesta je pro mě víc než jet na Kártik do Vrindávanu. Mohu sedět s někým, kdo každý den riskuje život, aby sloužil Krišnovi. Mohu být na harinámu s někým, kdo rozpozná výbuch od zvuku výstřelu z děla. Přesto zpívá, jako by se nic nedělo, i když okolo duní výbuchy. Mohu být na prasádam s někým, kdo

má ve svém dřevěném domě od šrapnelu strašnou zimu, ale přesto vaří a rozdává stovky porcí denně. Mohu se sdružovat s oddanými, kteří jezdí do rozstřílených vesnic se Svatým jménem, knihami a prasádám, protože chtějí pomoci lidem a vůbec neřeší své vlastní pohodlí. Soudržnost, spolupráce a vzájemná úcta místních oddaných je dechberoucí. V jednom městě se dva oddaní moc nemusí, ale stejně jeden vaří boršč doma na provizorních kamnech a druhý peče housky. Ukrajínští oddaní, to se prostě musí vidět. A zažít!

Naši lidi, naše rodina

Ježdíme tam vždycky s plnou dodávkou pomoci pro ty oddané, kteří se věnují rozdávání prasádám blízko válečné zóny - vezeme jim peníze, suroviny, koření, kuchyňské vybavení, ale i teplé oblečení atd. Jsou tak blízko smrti, že si to nedokážeme my, hovíci si v západním světě, vůbec představit. Kdykoliv na ně může spadnout raketa nebo něco podobného, a je konec. Mnozí oddaní museli jít bojovat a dost jich už padlo. Jsou tak blízko smrti, jako jsem byl kdysi já, proto se za ně modlím, jakoby na oplátku, a snažím se udělat něco pro jejich dobro. Vždyť to jsou naši lidi, naše rodina.

Přál bych jim, aby dostali takovou podporu jako já, každý z těch stovek oddaných riskuje kvůli službě svoje životy, jsou tak blízko smrti. Prosím pomozte jim, jakkoliv jen může člen rodiny pomoci dalšímu členu rodiny. Situace na Ukrajině je přímo epická záležitost, rakety dopadají do chrámu, Cherson, nebo poblíž chrámu, Dněpro, oddaní mají rozstřílené domy, Nikopol, díru od šrapnelu má dokonce i květináč od Tulasí. Mnozí oddaní přišli o své blízké, a přesto pokračují, zvláště s rozdáváním prasádek, a to na obou stranách válečné linie. Tam, kde prabhuové zemřeli při rozdávání prasádek, pokračují jejich manželky.

Nezaslouží si větší pozornost od zbytku naší ISKCONské rodiny? Neměli bychom přehodnotit své priority, když je někdo blízky tak blízko smrti?

www.jidloprovsechny.cz

Číslo účtu: 2300629424/2010 🇸🇰

Nežijeme stejně!

Důležitým bodem je, že přestože jdeme nějakou cestou, stále musíme jít skrze vlastní zkušenosti a také musíme použít vlastní inteligenci na to, jak se s věcmi vypořádat. Je řečeno, že žák se musí stát závislým na duchovním mistrovi, ale ne plně závislým, kdy každých pět minut přichází SMS:

„Co mám teď dělat? Nedokážu si poradit.“

„Dal jsi poklony?“

„O, ne, děkuji.“

Takže my stále čekáme na pokyny. Ale musíme se dostat do bodu, kdy se naučíme aplikovat věci samostatně a týká se to všech oblastí. Je tedy zřejmé, že i v duchovním životě žák přijímá pokyny a učí se je aplikovat, protože každý má v životě nejrůznější okolnosti. Nežijeme stejně – můžeme to mít podobně, ale žádní dva lidé nemají úplně stejný život! Tak to není! Dokonce i když jste v manželství, máte to opravdu velice podobné, ale stále muž i žena mají své vlastní životy. Někdy se dokonce stane, že jsou jejich světy velice odlišné.

Takže dva individuální lidé mohou být ve stejné pozici ve stejnou dobu, nebo ve stejné místnosti, ale ne na stejném místě, a každý vidí úplně něco jiného!

Kadamba Kánana Svámí

Halušky se zelím a uzeným tofu

Halušky

500 g syrových brambor
250 g polohrubé mouky
2 čajové lžičky soli
100 ml vody

Brambory nastrouháme na jemném struhadle a přidáme ostatní ingredience. Zamícháme těsto a přes haluškovač protlačíme do vroucí osolené vody. Halušky vaříme cca 5 minut, dokud nevyplavou na povrch. Pomocí děrované naběračky vyndáme do mísy a promícháme s kapičkou ghí.

Zelí

Vykapané zelí z jedné sklenice
200 ml nálevu ze zelí
2 ml soli
pepř dle chuti
2 polévkové lžíce třtinového cukru
1 polévková lžíce hladké mouky

Čóns

2 čajové lžičky ghí
0,5 čajové lžičky kmínu
2 ml asafoetidy

Nejdříve připravíme čóns, na který dáme zelí, nálev ze zelí a dusíme 15 minut. Přidáme sůl, cukr, pepř a zahustíme hladkou moukou. Poté stačí jen orestovat na ghí na kostičky nakrájené uzené tofu, halušky smíchat se zelím a vše společně nabídnout Nejvyššímu Pánu.

Recept připravila
Bradža Rání déví dási